

Den Europæiske Unions Tidende

L 122

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

16. maj 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- Kommissionens forordning (EF) nr. 404/2009 af 15. maj 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 405/2009 af 15. maj 2009 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. maj 2009 3

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/23/EF af 23. april 2009 om ikke-automatiske vægte (kodificeret udgave) ⁽¹⁾** 6
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/38/EF af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (omarbejdning) ⁽¹⁾** 28

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2009/386/EF:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 15. maj 2009 om udpegning af tre medlemmer af den undersøgelsesgruppe for rådgivning om regnskabsstandarder, der blev oprettet ved afgørelse 2006/505/EF om oprettelse af en undersøgelsesgruppe for rådgivning om regnskabsstandarder, som skal rådgive Kommissionen om objektiviteten og neutraliteten af udtalelser fra European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG)** 45

HENSTILLINGER

Kommissionen

2009/387/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 12. maj 2009 om gennemførelse af principperne om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i forbindelse med anvendelse af radiofrekvensbaseret identifikation (meddelt under nummer K(2009) 3200).....** 47

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 404/2009

af 15. maj 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. maj 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 405/2009**af 15. maj 2009****om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. maj 2009**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002, ex 1005 undtagen hybridmajs til udsæd, og ex 1007 undtagen hybridsorghum til udsæd, lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

- (2) Ifølge artikel 136, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 skal der med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 1 regelmæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.

- (3) Ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 og 1007 00 90 den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i nævnte forordnings artikel 4.

- (4) Importtolden bør fastsættes for perioden fra den 16. maj 2009 og gælde, indtil en ny importtold træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 16. maj 2009 gælder den importtold, der er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II, for korn som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. maj 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

BILAG I

Importtold for produkter som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 gældende fra den 16. maj 2009

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	RUG	40,83
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	12,13
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	40,83

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen, kan importøren i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

1.5.2009-14.5.2009

1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs	Hård hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet ⁽²⁾	Hård hvede, lav kvalitet ⁽³⁾	Byg
Børs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notering	203,46	122,31	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Præmie for Golfen	—	11,25	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽²⁾ Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽³⁾ Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam 16,34 EUR/t

Fragt/omkostninger: The Great Lakes-Rotterdam 16,83 EUR/t

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/23/EF

af 23. april 2009

om ikke-automatiske vægte

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 90/384/EØF af 20. juni 1990 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Det påhviler medlemsstaterne at beskytte offentligheden mod ukorrekte resultater af vejeoperationer med ikke-automatiske vægte, når disse bruges inden for bestemte anvendelsesområder.
- (3) Medlemsstaterne har ufravigelige bestemmelser vedrørende navnlig de nødvendige præstationskrav til ikke-automatiske vægte i form af specifikke metrologiske og tekniske krav, tillige med inspektionsprocedurer før og

efter ibrugtagningen. Sådanne bestemmelser medfører ikke nødvendigvis forskellige beskyttelsesniveauer i de forskellige medlemsstater, men de indbyrdes forskelle medfører hindringer for samhandelen i Fællesskabet.

- (4) Dette direktiv bør kun indeholde de væsentlige og ufravigelige metrologiske og tekniske krav vedrørende ikke-automatiske vægte. For at lette bevis for overholdelsen af disse væsentlige krav er det nødvendigt at have harmoniserede standarder på europæisk plan, navnlig for så vidt angår metrologiske, konstruktions- og fremstillingsmæssige karakteristika, således at vægte, som opfylder disse harmoniserede standarder, må anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav. Sådanne harmoniserede europæiske standarder udarbejdes af private organer og bør bevare deres ikke-bindende status. I dette øjemed anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) som organer med kompetence til at varetage harmoniserede standarder i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen, Den Europæiske Frihandelssammenslutning og de tre organer, som blev undertegnet den 28. marts 2003 ⁽⁵⁾.

- (5) Der er vedtaget en række direktiver med sigte på fjernelse af tekniske handelshindringer, baseret på principperne i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ⁽⁶⁾; hvert enkelt af disse direktiver indeholder bestemmelser om anbringelse af »CE-mærkning«. Kommissionen har i sin meddelelse af 15. juni 1989 ⁽⁷⁾ om en global metode i forbindelse med certificering og prøvning foreslået indført en fælles ordning med en »CE-mærkning« i én enkelt grafisk udformning. Rådet har i sin resolution af 21. december 1989 om en global metode for overensstemmelsesvurdering ⁽⁸⁾, godkendt som ledende princip, at der anvendes en sådan sammenhængende metode for anvendelsen af »CE-mærkningen«. De to grundlæggende elementer i den nye metode, som bør finde anvendelse, er de væsentlige krav og procedurerne for overensstemmelsesvurdering.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 16.2.2008, s. 33.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11.12.2007 (EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 57) og Rådets afgørelse af 23.3.2009.

⁽³⁾ EFT L 189 af 20.7.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ Jf. bilag VII, del A.

⁽⁵⁾ EUT C 91 af 16.4.2003, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT C 267 af 19.10.1989, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT C 10 af 16.1.1990, s. 1.

- (6) Det er nødvendigt at kontrollere overensstemmelsen med de relevante metrologiske og tekniske krav for at beskytte brugere og tredjemænd effektivt. De nuværende kontrolprocedurer er ikke de samme i de forskellige medlemsstater. For at undgå gentagen kontrol, der samtidig er til hinder for disse vægtes frie bevægelighed, bør medlemsstaterne anerkende hinandens kontrol. For at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen bør der bl.a. fastsættes fællesskabsprocedurer og kriterier, som benyttes, når der skal bemyndiges organer, som er ansvarlige for udførelsen af de enkelte opgaver i forbindelse med disse kontrolprocedurer.
- (7) Det er derfor afgørende at påse, at de bemyndigede organer sikrer et højt kvalitetsniveau i hele Fællesskabet.
- (8) »CE-mærkningen« og mærkaten med bogstavet M på en ikke-automatisk vægt bør udgøre en formodning om, at denne opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og bør derfor gøre det unødvendigt at gentage allerede udførte overensstemmelsesvurderinger.
- (9) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE, MARKEDSFØRING OG FRI BEVÆGELIGHED

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder alle ikke-automatiske vægte.
2. I dette direktiv sondres der mellem følgende anvendelsesområder for ikke-automatiske vægte:
 - a) i) bestemmelse af massen ved kommercielle transaktioner
 - ii) bestemmelse af massen ved beregning af afgift, told, skat, bonus, bøde, vederlag, godtgørelse eller betaling af lignende art
 - iii) bestemmelse af massen med henblik på anvendelse af en lov eller en administrativ bestemmelse, eller til brug for retslig ekspertise

- iv) bestemmelse af massen i medicinsk praksis ved vejning af patienter i forbindelse med helbredsovervågning, diagnose og medicinsk behandling
- v) bestemmelse af massen ved fremstilling af receptpligtige lægemidler i apoteker og bestemmelse af massen ved analyser foretaget i medicinske og farmaceutiske laboratorier
- vi) fastsættelse af prisen ud fra massen ved direkte salg til offentligheden og fremstilling af færdigpakninger

b) alle andre end de i litra a) omhandlede formål.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »vægt«: et måleinstrument til bestemmelse af et legemes masse ved anvendelse af tyngdekraftens påvirkning af dette legeme. En vægt kan endvidere anvendes til at bestemme andre masserelaterede størrelser, mængder, parametre eller karakteristika
- 2) »ikke-automatisk vægt« eller »vægt«: en vægt, der kræver en operatørs medvirken under vejningen
- 3) »harmoniseret standard«: en teknisk specifikation (Europæisk Standard eller Harmoniseringsdokument), som er vedtaget af enten Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) eller Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) eller af to eller tre af disse organisationer efter henstilling fra Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽¹⁾, og de generelle retningslinjer for samarbejde mellem Kommissionen, Den Europæiske Frihandelssammenslutning og de tre organer, der blev undertegnet den 28. marts 2003.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kun de vægte, som opfylder forskrifterne i dette direktiv, markedsføres.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der til de i artikel 1, stk. 2, litra a), opregnede formål kun ibrugtages vægte, som opfylder forskrifterne i dette direktiv, og som derfor er forsynet med den i artikel 11 omhandlede »CE-mærkning«.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Artikel 4

De vægte, der anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, skal opfylde de i bilag I anførte væsentlige krav.

Er vægten udstyret eller forbundet med anordninger, som ikke anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål, er de pågældende anordninger undtaget fra disse væsentlige krav.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne må ikke hindre markedsføring af ikke-automatiske vægte, som opfylder forskrifterne i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne må ikke hindre ibrugtagning til de i artikel 1, stk. 2, litra a), omhandlede formål af vægte, som opfylder forskrifterne i dette direktiv.

Artikel 6

1. Vægte, som er i overensstemmelse med de relevante nationale standarder til gennemførelse af de harmoniserede standarder, som opfylder de i bilag I anførte væsentlige krav, anses af medlemsstaterne for at være i overensstemmelse med disse krav.

2. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* referencerne for de i stk. 1 nævnte harmoniserede standarder.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne for de i stk. 1 nævnte nationale standarder.

Artikel 7

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder ikke fuldt ud opfylder de i bilag I anførte væsentlige krav, indbringer Kommissionen eller den pågældende medlemsstat sagen for det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF, i det følgende benævnt »udvalget«, og angiver grunden herfor.

Udvalget afgiver straks udtalelse.

I lyset af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt det er nødvendigt at tilbagekalde de pågældende standarder fra de i artikel 6, stk. 2, nævnte publikationer.

Artikel 8

1. Finder en medlemsstat, at vægte forsynet med den i bilag II, nr. 2, 3 og 4, omhandlede »CE-mærkning« ikke opfylder kravene i dette direktiv, selv om de er rigtigt installeret og anvendes til de formål, de er bestemt til, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at trække disse vægte tilbage fra markedet eller forbyde eller begrænse ibrugtagning og/eller markedsføring af dem.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående Kommissionen om enhver foranstaltning af denne art og oplyser grunde til sin beslutning og navnlig, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes

- a) at vægtene, når de ikke er i overensstemmelse med de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder, heller ikke opfylder de i bilag I anførte væsentlige krav
- b) ukorrekt anvendelse af de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder
- c) mangler ved de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder.

2. Kommissionen indleder konsultationer med de berørte parter snarest muligt.

Efter konsultationerne underretter Kommissionen omgående den medlemsstat, som iværksatte aktionen, om resultatet af konsultationerne. Finder Kommissionen, at foranstaltningerne er berettigede, underretter den tillige omgående de øvrige medlemsstater.

Såfremt beslutningen skyldes formodede mangler ved standarderne, forelægger Kommissionen efter at have rådført sig med de berørte parter sagen for udvalget inden to måneder, såfremt den medlemsstat, som har truffet foranstaltningerne, har til hensigt at fastholde dem, og indleder herefter den i artikel 7 omhandlede procedure.

3. Hvis en vægt, som ikke opfylder bestemmelserne, er forsynet med »CE-mærkning«, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger mod dem, der har anbragt »mærkningen«, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sikrer, at medlemsstaterne holdes underrettet om udviklingen i og resultatet af denne procedure.

KAPITEL 2

OVERENSSTEMMELSESVURDERING

Artikel 9

1. Ved attesteringen af, at vægte er i overensstemmelse med de i bilag I definerede væsentlige krav, kan der efter ansøgerens eget valg anvendes en af følgende procedurer:

- a) den i bilag II, nr. 1, omhandlede EF-typeafprøvning, der enten efterfølges af den i bilag II, nr. 2, omhandlede EF-erklæring om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) eller af den i bilag II, nr. 3, omhandlede EF-verifikation.

Dog er EF-typeafprøvningen ikke obligatorisk for vægte, som ikke anvender nogen elektrisk anordning, og i hvilke lastemålingsanordningen ikke anvender nogen fjeder til afbalancering af lasten

- b) den i bilag II, nr. 4, omhandlede stykvisse EF-verifikation.

2. Dokumenter og korrespondance vedrørende de i stk. 1 nævnte procedurer skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor de nævnte procedurer vil blive gennemført, eller på et sprog, som accepteres af det organ, der er underrettet i henhold til artikel 10, stk. 1.

3. Når vægtene omfattes af andre direktiver, der vedrører andre aspekter, og som foreskriver »CE-mærkning«, angiver denne mærkning, at vægtene ligeledes formodes at opfylde bestemmelserne i disse andre direktiver.

Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode, viser »CE-mærkningen« imidlertid kun, at vægtene opfylder bestemmelserne i de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende de anvendte direktiver, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anføres på de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til nævnte direktiver, og som ledsager de pågældende vægte.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer de har udpeget til at udføre de i artikel 9 omhandlede procedurer, og om hvilke specifikke opgaver, disse organer er udpeget til at varetage, og hvilke identifikationsnumre Kommissionen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør en liste over de bemyndigede organer samt deres identifikationsnummer af de opgaver, de

er udpeget til at varetage, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den sørger for, at listen ajourføres.

2. Medlemsstaterne anvender de i bilag V anførte minimumskriterier for bemyndigelse af inspektionsorganerne. Organer, som opfylder kriterier, der er fastsat i relevante harmoniserede standarder, antages at opfylde de i det nævnte bilag omhandlede kriterier.

3. En medlemsstat, som har bemyndiget et inspektionsorgan, annullerer denne bemyndigelse, såfremt organet ikke længere opfylder de i stk. 2 omhandlede bemyndigelseskriterier. Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og tilbagekalder meddelelsen.

KAPITEL 3

»CE-MÆRKNING« OG PÅSKRIFTER

Artikel 11

1. Når det er konstateret, at en vægt er i overensstemmelse med EF-forskrifterne, skal »CE-mærkningen« og de supplerende data som beskrevet i bilag IV, nr. 1, anbringes på vægten i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

2. På alle andre vægte skal de i bilag IV, nr. 2, omhandlede påskrifter anbringes i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

3. Det er forbudt at anbringe mærkning på vægtene, som kan vildlede tredjemand med hensyn til »CE-mærkningens« betydning eller grafiske udformning. Enhver anden mærkning kan anbringes på vægtene, forudsat at dette ikke gør »CE-mærkningen« mindre synlig eller letlæselig.

Artikel 12

Med forbehold af artikel 8:

a) er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant — hvis en medlemsstat konstaterer, at »CE-mærkningen« er blevet anbragt uberettiget — forpligtet til at sørge for, at produktet igen bringes til at opfylde bestemmelserne om »CE-mærkning«, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat

b) skal medlemsstaten, såfremt produktet fortsat ikke opfylder kravene, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring af det pågældende produkt eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet efter fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 13

Når en vægt, der anvendes til et af de i artikel 1, stk. 2, litra a), opregnede formål, er udstyret eller forbundet med anordninger, som ikke har været underkastet en overensstemmelsesvurdering i artikel 9, skal hver af disse anordninger være forsynet med et symbol, der angiver, hvad anordningen må bruges til, jf. bilag IV, nr. 3. Dette symbol skal være anbragt på anordningerne i en klart synlig, let læselig og uudslettelig form.

KAPITEL 4

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 14*

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at vægte, der bærer »CE-mærkning« til dokumentation af, at de er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv, vedbliver at være i overensstemmelse med disse forskrifter.

Artikel 15

Enhver afgørelse truffet i medfør af dette direktiv, som resulterer i begrænsninger af ibrugtagningen af en vægt, skal indeholde den nøjagtige begrundelse herfor.

En sådan afgørelse skal straks meddeles den berørte part, som samtidig skal underrettes om de retsmidler, der står til hans rådighed i medfør af gældende lov i den pågældende medlemsstat, og om tidsfristerne for anvendelsen af sådanne midler.

Artikel 16

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Direktiv 90/384/EØF, som ændret ved det direktiv, der er nævnt i bilag VII, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 18

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

P. NEČAS

Formand

BILAG I

VÆSENTLIGE KRAV

Den anvendte terminologi er den, som anvendes af Den Internationale Organisation for Retslig Metrologi.

Indledende bemærkning

Dersom vægten er udstyret eller forbundet med flere visnings- eller trykkeindretninger, som anvendes til de i artikel 1, stk. 2, litra a), opregnede formål, skal de indretninger, som blot viser vejeresultaterne, men ikke har nogen betydning for, om vægten fungerer korrekt, ikke overholde de væsentlige krav, hvis vejeresultaterne trykkes eller registreres på en korrekt måde og uden at kunne slettes af en anden del af vægten, som opfylder de væsentlige krav, og idet de skal være tilgængelige for de to parter, der er berørt af vejningen. På vægte, der anvendes ved direkte salg til offentligheden, skal visnings- og udskrivningsindretningerne for sælger og kunde dog opfylde de væsentlige krav.

METROLOGISKE KRAV

1. Måleenheder for masse

De anvendte måleenheder for masse skal være lovlige i medfør af Rådets direktiv 80/181/EØF af 20. december 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder og om ophævelse af direktiv 71/354/EØF ⁽¹⁾.

Under denne betingelse er følgende måleenheder tilladt:

- SI-enheder: kilogram, mikrogram, milligram, gram, ton
- britisk enhed: troy ounce ved vejning af ædelmetaller
- anden enhed: metrisk karat ved vejning af ædelstene.

For vægte, som anvender den ovenfor omhandlede britiske måleenhed for masse, skal de i det følgende specificerede relevante væsentlige krav omregnes til denne enhed ved anvendelse af simpel interpolation.

2. Nøjagtighedsklasser

2.1. Der er defineret følgende nøjagtighedsklasser:

- I. Speciel
- II. Fin
- III. Middel
- III. Grov

Specifikationerne for disse klasser er vist i tabel 1.

Tabel 1

Nøjagtighedsklasser

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast (Min)	Antal verifikationsdelingsværdier $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
			minimumsværdi	maksimumsværdi
I	0,001 g ≤ e	100 e	50 000	—
II	0,001 g ≤ e ≤ 0,05 g	20 e	100	100 000
	0,1 g ≤ e	50 e	5 000	100 000
III	0,1 g ≤ e ≤ 2 g	20 e	100	10 000
	5 g ≤ e	20 e	500	10 000
III	5 g ≤ e	10 e	100	1 000

Minimumslasten nedsættes til 5 e for vægte af klasse II og III, der anvendes til at fastsætte transporttariffer.

⁽¹⁾ EFT L 39 af 15.2.1980, s. 40.

2.2. Delingsværdier

2.2.1. Den faktiske delingsværdi (d) og verifikationsdelingsværdien (e) skal være af formen

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k \text{ eller } 5 \times 10^k \text{ masseenheder}$$

hvor k er et helt tal eller nul.

2.2.2. For alle vægte bortset fra vægte med ekstra visningsindretninger er

$$d = e.$$

2.2.3. For vægte med ekstra visningsindretninger gælder følgende:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d$$

bortset fra vægte af klasse I med $d < 10^{-4}$ g, hvor $e = 10^{-3}$ g.

3. Klassifikation

3.1. Vægte med kun ét vejeområde

Vægte udstyret med en ekstra visningsindretning skal tilhøre klasse I eller klasse II. For disse vægte fås minimumslastens nedre grænser fra tabel I ved i kolonne 3 at erstatte verifikationsdelingsværdien (e) med den faktiske delingsværdi (d).

Hvis $d < 10^{-4}$ g, kan maksimumslasten i klasse I være mindre end 50 000 e.

3.2. Vægte med flere vejeområder

Flere vejeområder er tilladt, forudsat at de er klart angivet på vægten. Hvert enkelt vejeområde klassificeres i henhold til punkt 3.1. Hvis vejeområderne falder inden for forskellige nøjagtighedsklasser, skal vægten opfylde de strengeste krav, som finder anvendelse for de nøjagtighedsklasser, hvori vejeområderne falder.

3.3. Fler-intervalvægte

3.3.1. Vægte med ét vejeområde kan have adskillige vejeintervaller (fler-intervalvægte).

Fler-intervalvægte skal ikke være udstyret med en ekstra visningsindretning.

3.3.2. Hvert af vejeintervallerne i på fler-intervalvægte er defineret ved

- dets verifikationsdelingsværdi e_i med $e_{(i+1)} > e_i$
- dets maksimumsnettolast Max_i med $Max_r = Max$
- dets minimumsnettolast Min_i med $Min_i = Max_{(i-1)}$
og $Min_1 = Min$

Hvor

$$i = 1, 2, \dots, r$$

i = vejeintervalnummeret

r = det totale antal vejeintervaller.

Ved alle belastninger regnes med nettolasten uanset værdien af en eventuelt anvendt tara.

3.3.3. Vejeintervallerne klassificeres i henhold til tabel 2. Alle vejeintervaller skal falde inden for samme nøjagtighedsklasse, som er vægtens nøjagtighedsklasse.

Tabel 2

Fler-intervalvægte

$i = 1, 2, \dots, r$

$i =$ vejeintervalnummeret

$r =$ det totale antal vejeintervaller

Klasse	Verifikationsdelingsværdi (e)	Minimumslast(Min)	Antal verifikationsdelingsværdier	
		minimumsværdi	minimumsværdi ⁽¹⁾ $n = \frac{\text{Max}_i}{e_{(i+1)}}$	maksimumsværdi $n = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 g$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
IIII	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

⁽¹⁾ For $i = r$ gælder den tilsvarende kolonne i tabel 1 med e erstattet af e_r .

4. Nøjagtighed

- 4.1. Ved anvendelsen af de i artikel 9 omhandlede procedurer må visningsfejlen ikke overstige den maksimalt tilladelige visningsfejl som vist i tabel 3. I tilfælde af digital-visning korrigeres visningsfejlen for afrundingsfejlen.

De maksimalt tilladelige fejl gælder nettoværdi og taraværdi for alle mulige belastninger, bortset fra forhåndsinds-tillede taraværdier.

Tabel 3

Maksimalt tilladte fejl

Last				Maksimalt tilladte fejl
Klasse I	Klasse II	Klasse III	Klasse IIII	
$0 \leq m \leq 50\,000 e$	$0 \leq m \leq 5\,000 e$	$0 \leq m \leq 500 e$	$0 \leq m \leq 50 e$	$\pm 0,5 e$
$50\,000 e < m \leq 200\,000 e$	$5\,000 e < m \leq 20\,000 e$	$500 e < m \leq 2\,000 e$	$50 e < m \leq 200 e$	$\pm 1,0 e$
$200\,000 e < m$	$20\,000 e < m \leq 100\,000 e$	$2\,000 e < m \leq 10\,000 e$	$200 e < m \leq 1\,000 e$	$\pm 1,5 e$

- 4.2. De maksimalt tilladte fejl under brug er to gange de maksimalt tilladte fejl som fastlagt i nr. 4.1.

5. En vægts vejeresultater skal være repeterbare og skal kunne reproduceres uanset arten af visningsindretning eller vejemetode.

Vejeresultaterne skal være tilstrækkeligt ufølsomme for ændringer af lastens placering på vejeladet.

6. Vægten skal være følsom over for meget små lastændringer.

7. Influensparametre og tid
- 7.1. Vægte af klasserne II, III og IIII, som kan forventes anvendt i skrå stilling, skal være tilstrækkeligt ufølsomme for den grad af skråstilling, som kan forekomme under normal brug.
- 7.2. Vægtene skal opfylde de metrologiske krav inden for det af fabrikanten specificerede temperaturområde. Værdien af dette område skal mindst være:
- 5 °C for en vægt af klasse I
 - 15 °C for en vægt af klasse II
 - 30 °C for en vægt af klasse III eller IIII.
- Er der ikke fra fabrikantens side angivet nogen specifikation, gælder temperaturområdet - 10 °C til + 40 °C.
- 7.3. Vægte tilsluttet elnettet skal opfylde de metrologiske krav under forsyningsbetingelser, som ligger inden for grænserne af normale netspændingsvariationer.
- Batteridrevne vægte skal vise, når spændingen falder under den nødvendige minimumsværdi, og skal under disse omstændigheder enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.
- 7.4. Elektroniske vægte, bortset fra vægte af klasse I og klasse II, for hvilke e er mindre end 1 g, skal opfylde de metrologiske krav under betingelser med høj relativ fugtighed ved den øverste grænse af deres temperaturområde.
- 7.5. En langvarig belastning af en vægt af klasse II, III eller IIII skal have ubetydelig indflydelse på visningen i belastet tilstand eller på nulvisningen umiddelbart efter fjernelse af lasten.
- 7.6. Under andre betingelser skal vægtene enten fortsat fungere korrekt eller automatisk sættes ud af drift.

Konstruktion og fremstilling

8. Generelle krav
- 8.1. Vægtenes konstruktion og fremstilling skal være af en sådan art, at vægtene vil bevare deres metrologiske kvaliteter, når de anvendes og installeres korrekt, og når de anvendes i det miljø, de er bestemt for. Massens værdi skal angives.
- 8.2. Når elektroniske vægte udsættes for forstyrrelser, må de ikke vise betydende fejl, eller betydende fejl skal automatisk detekteres og vises.
- Når elektroniske vægte automatisk detekterer en betydende fejl, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.
- 8.3. Kravene under punkt 8.1 og 8.2 skal til stadighed være opfyldt inden for et tidsrum, som er normalt i betragtning af vægtenes tilsigtede anvendelse.
- Digitale elektroniske anordninger skal altid kontrollere måleprocessen, visningsanordningen samt enhver datalagring og -overførsel.
- Er en betydende pålidelighedsfejl konstateret automatisk, skal en synlig eller hørbar alarm udløses og vedvare, indtil brugeren griber ind, eller fejlen forsvinder.
- 8.4. Er et ydre udstyr tilsluttet en elektronisk vægt via en passende grænseflade, må vægtens metrologiske egenskaber ikke påvirkes heraf.
- 8.5. Vægtene må ikke have egenskaber, som eventuelt vil kunne lette svigagtig anvendelse, og mulighederne for utilsigtet misbrug skal være minimale. Bestanddele, som ikke må demonteres eller justeres af brugeren, skal sikres mod noget sådant.
- 8.6. Vægte skal være udformet på en sådan måde, at den i dette direktiv fastsatte kontrol hurtigt lader sig udføre.

9. Angivelse af vejeresultater og andre vægtværdier

Angivelsen af vejeresultater og andre vægtværdier skal være nøjagtig, entydig og ikke-misvisende, og visningsindretningen skal gøre det let at aflæse visningen under normale anvendelsesbetingelser.

Navne og symboler for de under nr. 1 i dette bilag omhandlede måleenheder skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 80/181/EØF, tilføjet symbolet for metrisk karat, dvs. symbolet »ct«.

Visning skal være umulig over maksimumsbelastningen (Max), forøget med 9 e.

En ekstra visningsindretning er kun tilladt efter decimalkommaet. En udvidet visningsindretning må kun anvendes midlertidigt, og udskrift skal ikke kunne finde sted under anvendelsen heraf.

Sekundære visninger er tilladt, såfremt de identificeres på en sådan måde, at de ikke kan forveksles med primære visninger.

10. Udskrivning af vejeresultater og andre vægtværdier

Trykte resultater skal være korrekte, passende identificeret og utvetydige. Skriften skal være klar, læselig, uudslettelig og varig.

11. Retstillingsmekanisme

Hvor det er hensigtsmæssigt, skal vægte være forsynet med en retstillingsmekanisme og en libelle, som er tilstrækkelig følsom til at muliggøre en korrekt installation.

12. Nulstilling

Vægte kan være udstyret med nulstillingsindretninger. Brugen af disse indretninger skal resultere i en nøjagtig nulstilling og må ikke give anledning til ukorrekte måleresultater.

13. Tara-indretninger og forhåndsindstillede tara-indretninger

Vægte kan have en eller flere tara-indretninger og en forhåndsindstillet tara-indretning. Betjeningen af tara-indretningerne skal resultere i en nøjagtig indstilling af viseren på nul og skal sikre korrekt nettovejning. Betjeningen af den forhåndsindstillede tara-indretning skal sikre korrekt bestemmelse af den beregnede nettoværdi.

14. Vægte til direkte salg til offentligheden med en maksimumsbelastning på ikke over 100 kg: yderligere krav

Vægte til direkte salg til offentligheden skal klart vise kunden alle væsentlige oplysninger om vejningen og i tilfælde af vægte med prisangivelse tillige om prisberegningen af det produkt, som købes.

Hvis salgsprisen angives, skal den være nøjagtig.

Vægte med prisudregning skal vise de væsentlige angivelser længe nok til at sætte kunden i stand til at læse dem ordentligt.

Vægte med prisudregning må kun udføre andre funktioner end vejning og prisudregning af den enkelte artikel, såfremt alle visninger i forbindelse med alle transaktioner udskrives klart, utvetydigt og hensigtsmæssigt opstillet på en bon eller etiket til kunden.

Vægtene må ikke have egenskaber, som direkte eller indirekte kan føre til visninger, hvis tolkning ikke er let eller ligetil.

Vægtene skal sikre kunderne mod ukorrekte salgstransaktioner, som skyldes, at vægtene ikke fungerer korrekt.

Ekstra visningsindretninger og udvidede visningsindretninger er ikke tilladt.

Supplerende indretninger er kun tilladt, såfremt de ikke muliggør svigagtig anvendelse.

Vægte, der ligner de vægte, som normalt anvendes ved direkte salg til offentligheden, men som ikke opfylder kravene i dette nr., skal på en uudslettelig måde nær ved visningen være mærket »Må ikke anvendes ved direkte salg til offentligheden«.

15. Vægte med prisetiketter

Vægte med prisetiketter skal opfylde kravene til prisvisende vægte til direkte salg til offentligheden i den udstrækning, disse krav finder anvendelse på den pågældende vægt. Udskrivning af en prisetiket skal være umulig ved en belastning, som ligger under minimumsbelastningen.

BILAG II

PROCEDURER FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING

1. EF-typeafprøvning
 - 1.1. EF-typeafprøvning er den procedure, hvorved et udpeget organ sikrer og attesterer, at en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion, opfylder de bestemmelser i dette direktiv.
 - 1.2. Ansøgningen om EF-typeafprøvning skal indsendes af fabrikanten eller hans befuldmægtigede inden for Fællesskabet til et enkelt bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde

- navn og adresse på ansøgeren, og såfremt ansøgningen indsendes af den befuldmægtigede, tillige dennes navn og adresse
- en skriftlig erklæring om, at ansøgningen ikke er indsendt til noget andet bemyndiget organ
- den tekniske dokumentation som beskrevet i bilag III.

Ansøgeren skal stille en vægt, som er repræsentativ for den planlagte produktion og i det følgende benævnt »type«, til rådighed for organet.

- 1.3. Det bemyndigede organ skal
 - 1.3.1. gennemgå konstruktionsdokumentationen og sikre, at typen er fremstillet i overensstemmelse med konstruktionsdokumentationen
 - 1.3.2. med ansøgeren aftale det sted, hvor undersøgelser og/eller prøvninger skal finde sted
 - 1.3.3. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller prøvninger for at kontrollere, om de af fabrikanten anvendte løsninger opfylder de væsentlige krav, hvor de i artikel 6 stk. 1, nævnte harmoniserede standarder ikke er anvendt
 - 1.3.4. gennemføre eller have gennemført passende undersøgelser og/eller prøvninger for — hvor fabrikanten har valgt at anvende de relevante standarder — at kontrollere, hvorvidt disse er anvendt effektivt, og derved sikre overensstemmelse med de væsentlige krav.
- 1.4. Hvor typen opfylder bestemmelserne i dette direktiv, udsteder det bemyndigede organ en EF-typegodkendelsesattest. Attesten skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen, eventuelle betingelser for attestens gyldighed samt de nødvendige data for identifikation af den godkendte vægt og i givet fald en beskrivelse af dennes funktion. Relevante tekniske tegninger og skemaer vedlægges EF-typegodkendelsesattesten som bilag.

Attesten skal have en gyldighedsperiode på ti år fra udstedelsesdatoen og kan fornyes for yderligere perioder på ti år ad gangen.

Ved væsentlige ændringer af vægtens konstruktion, f.eks. som følge af anvendelse af ny teknik, kan attestens gyldighedsperiode begrænses til to år og forlænges med tre år.

- 1.5. Hvert bemyndiget organ sender regelmæssigt samtlige medlemsstater en liste over:
 - indløbne ansøgninger om EF-typeafprøvning
 - udstedelse af EF-typegodkendelsesattester
 - afslag på ansøgninger om EF-typegodkendelsesattester
 - tilføjelser og ændringer vedrørende de allerede udleverede dokumenter.

Desuden underretter hvert organ øjeblikkelig samtlige medlemsstater, hvis en EF-typegodkendelsesattest tilbagekaldes.

Hver medlemsstat stiller disse oplysninger til rådighed for de organer, den har bemyndiget.

- 1.6. De øvrige bemyndigede organer kan få udleveret en kopi af attesterne og bilagene hertil.
- 1.7. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som udstedte EF-typegodkendelsesattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte type.

Ændringer af den godkendte type skal godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-typegodkendelsesattesten, når sådanne ændringer påvirker overensstemmelsen med de væsentlige krav i dette direktiv eller de foreskrevne anvendelsesbetingelser. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den originale EF-typegodkendelsesattest.

2. EF-erklæring om produktionsoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet)
- 2.1. EF-erklæringen om produktionsoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) er den procedure, hvorved en fabrikant, som opfylder forpligtelserne i medfør af nr. 2.2, erklærer, at de pågældende vægte er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten og opfylder de krav i dette direktiv.

Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« samt de i bilag IV anførte påskrifter på hver enkelt vægt og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.

»CE-mærkningen« skal ledsages af identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som er ansvarlig for den i nr. 2.4 omhandlede EF-overvågning.

- 2.2. Fabrikanten skal have indført et tilfredsstillende kvalitetsstyringssystem som specificeret i nr. 2.3 og skal underkastes EF-overvågning som specificeret i nr. 2.4.
- 2.3. Kvalitetsstyringssystem
- 2.3.1. Fabrikanten skal indsende en ansøgning om godkendelse af sit kvalitetsstyringssystem til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- et tilsagn om at opfylde de forpligtelser, som følger af det godkendte kvalitetsstyringssystem
- et tilsagn om at vedligeholde det godkendte kvalitetsstyringssystem for at sikre dets fortsatte egnethed og effektivitet.

Fabrikanten stiller alle relevante oplysninger, navnlig dokumentation for kvalitetsstyringssystemet og for vægtenes konstruktion, til rådighed for det bemyndigede organ.

- 2.3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre vægtenes overensstemmelse med den type, der er beskrevet i EF-typegodkendelsesattesten, og med kravet eller kravene i dette direktiv.

Alle de af fabrikanten indførte elementer, krav og bestemmelser skal dokumenteres på en systematisk og logisk opstillet måde i form af skriftlige regler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre en almindelig forståelse af kvalitetsstyringsprogrammer, -planer, brugsanvisninger og rapporter.

Den skal navnlig indeholde en dækkende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætningerne og organisationsstrukturen samt ansvarsområder og bemyndigelser i forbindelse med produktionskvalitet
- fremstillingsprocessen og kvalitetskontrollen samt de kvalitetssikringsteknikker og systematiske indgreb, som vil blive anvendt

- de undersøgelser og prøvninger, der vil blive gennemført før, under og efter fremstillingen, samt den hyppighed, hvormed disse vil blive gennemført
- midlerne til at overvåge en effektiv anvendelse af kvalitetsstyringssystemet og opnåelsen af den ønskede produktionskvalitet.

2.3.3. Det bemyndigede organ skal gennemgå og evaluere kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, hvorvidt det opfylder de i nr. 2.3.2 omhandlede krav. Det skal gå ud fra, at disse krav overholdes af kvalitetsstyringssystemer, som anvender den tilsvarende harmoniserede standard.

Organet skal meddele fabrikanten sin afgørelse og underrette de øvrige bemyndigede organer herom. Meddelelsen til fabrikanten skal indeholde konklusionerne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen, hvis ansøgningen afslås.

2.3.4. Fabrikanten eller hans befuldmægtigede skal holde det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, underrettet om alle ajourføringer af kvalitetsstyringssystemet i forbindelse med ændringer som følge af f.eks. nye teknologier og kvalitetsbegreber.

2.3.5. Et bemyndiget organ, som tilbagekalder godkendelsen af et kvalitetsstyringssystem, skal underrette de øvrige organer herom.

2.4. EF-overvågning

2.4.1. Formålet med EF-overvågning er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder de forpligtelser, som følger af det godkendte kvalitetsstyringssystem.

2.4.2. Fabrikanten giver det bemyndigede organ adgang til at inspicere fabrikations-, inspektions-, prøvnings- og oplagingsfaciliteter og skal stille al nødvendig information til rådighed, navnlig

- dokumentationen for kvalitetsstyringssystemet
- teknisk dokumentation
- kvalitetsstyringsdokumenter, såsom inspektionsrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, kvalifikationsrapporter for det berørte personale osv.

Det bemyndigede organ foretager regelmæssige kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det fremsender en rapport om kontrolbesøget til fabrikanten.

Det bemyndigede organ kan endvidere aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ udføre alle eller kun enkelte punkter i kontrolprogrammet. Det fremsender en rapport om besøget og eventuelt en rapport om resultaterne af kontrollen til fabrikanten.

2.4.3. Det bemyndigede organ skal sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender det godkendte kvalitetsstyringssystem.

3. EF-verifikation

3.1. EF-verifikationen er den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de vægte, som nr. 3.3 er blevet anvendt på, i givet fald er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten«, og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

3.2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vægtene efter fremstillingsprocessen i givet fald er i overensstemmelse med den type, der er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten« og med de relevante krav i dette direktiv. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på hver enkelt vægt og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.

3.3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at vægten er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, ved kontrol og prøvning af hvert enkelt apparat som anført i nr. 3.5.

- 3.4. For vægte, som ikke skal »EF-typegodkendes«, skal det bemyndigede organ, hvis det anmoder herom, have adgang til den i bilag III omhandlede konstruktionsdokumentation.
- 3.5. Verifikation ved kontrol og prøvning af hver enkelt vægt.
 - 3.5.1. Alle vægte undersøges enkeltvis, og der foretages de nødvendige prøvninger, som defineret i den eller de relevante harmoniserede standarder nævnt i artikel 6, stk. 1, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, at produkterne i givet fald er i overensstemmelse med den type, der er beskrevet i »EF-typeafprøvningsattesten« og med de relevante krav i dette direktiv.
 - 3.5.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hver enkelt vægt, som er konstateret at være i overensstemmelse med kravene, og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 3.5.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.
4. EF-enhedsverifikation
 - 4.1. EF-enhedsverifikationen er den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at vægten, der normalt er fremstillet til en specifik anvendelse, og for hvilken der er udstedt den i nr. 4.2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på vægten og udfærdiger en skriftlig overensstemmelseserklæring.
 - 4.2. Det bemyndigede organ undersøger vægten og gennemfører de prøvninger, der er defineret i den eller de relevante harmoniserede standarder nævnt i artikel 6, stk. 1, eller tilsvarende prøvninger for at sikre, at den er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv.

Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på vægten, som er konstateret at være i overensstemmelse med kravene, og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 4.3. Den tekniske konstruktionsdokumentation for vægten, jf. bilag III, har til formål at gøre det muligt at vurdere, om kravene i dette direktiv er opfyldt, samt at lette forståelsen af vægtens konstruktion, fremstilling og funktion. Det bemyndigede organ skal have adgang hertil.
 - 4.4. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.
5. Fælles bestemmelser
 - 5.1. EF-erklæringen om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet), EF-verifikationen og EF-enhedsverifikationen kan udføres på fabrikantens værksteder eller et hvilket som helst andet sted, såfremt transport til anvendelsesstedet ikke kræver, at vægten skilles ad, hvis ibrugtagningen på anvendelsesstedet ikke kræver samling af vægten eller andet teknisk installationsarbejde, som kan forventes at påvirke vægtens funktion, og såfremt der tages hensyn til tyngdekraftværdien på ibrugtagningsstedet, eller såfremt vægtens funktion er ufølsom over for tyngdekraftvariationer. I alle andre tilfælde skal de udføres på anvendelsesstedet for vægten.
 - 5.2. Såfremt vægtens funktion er følsom for tyngdekraftvariationer, kan de i afsnit 5.1 omhandlede procedurer gennemføres i to stadier, hvor det andet stadium skal omfatte alle undersøgelser og afprøvninger, hvis resultat påvirkes af tyngdekraften, og det første stadium omfatte alle andre undersøgelser og prøvninger. Det andet stadium skal udføres på vægtens anvendelsessted. I tilfælde af, at en medlemsstat har indført tyngdekraftzoner på sit område, kan udtrykket »på vægtens anvendelsessted« læses som »tyngdekraftzonen for vægtens anvendelse«.
 - 5.2.1. Hvor en fabrikant har valgt at gennemføre en af de i nr. 5.1 omhandlede procedurer i to stadier, og hvor disse to stadier vil blive udført af forskellige parter, skal en vægt, som har gennemgået første stadium af den pågældende procedure, være fornyet med identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som var involveret i dette stadium.

- 5.2.2. Den part, der har udført første stadium af den pågældende procedure, udsteder for hver vægt en skriftlig overensstemmelsesattest indeholdende de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vægten, og specificerer heri de foretagne undersøgelser og prøvninger.

Den part, der udfører andet stadium af den pågældende procedure, gennemfører de endnu ikke foretagne undersøgelser og prøvninger.

Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, som det bemyndigede organ har udstedt.

- 5.2.3. En fabrikant, som i første stadium har valgt EF-erklæringen om typeoverensstemmelse (garanti for produktionskvalitet) i første stadium, kan enten anvende samme procedure i andet stadium eller beslutte at fortsætte i andet stadium med EF-verifikation.

- 5.2.4. »CE-mærkningen« skal anbringes på vægten efter afslutningen af andet stadium sammen med identifikationsnummeret for det bemyndigede organ, som er involveret i andet stadium.
-

*BILAG III***TEKNISK KONSTRUKTIONSDOKUMENTATION**

Den tekniske dokumentation bør gøre det muligt at forstå, hvorledes produktet er konstrueret, fremstillet og fungerer, og at vurdere, om det er i overensstemmelse med kravene i direktivet.

Dokumentationen skal i den udstrækning, det er relevant for vurderingen, indeholde følgende oplysninger:

- en generel beskrivelse af vægttypen
 - konstruktionsprincipper, produktionstegninger samt lister over komponenter, moduler, kredsløb, osv.
 - beskrivelser og forklaringer, som er nødvendige for at forstå det ovenfor nævnte, herunder hvorledes vægten fungerer
 - en liste over de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder, som helt eller delvis er anvendt, og beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde de væsentlige krav, når de i artikel 6, stk. 1, nævnte harmoniserede standarder ikke er anvendt
 - resultater af konstruktionsberegninger, undersøgelser osv.
 - prøvningsrapporter
 - EF-typegodkendelsesattester og tilsvarende prøvningsresultater for vægte, der indeholder elementer, som svarer til konstruktionselementerne.
-

BILAG IV

»CE-MÆRKNING« OG PÅSKRIFTER

1. Vægte, der er underkastet EF-proceduren for overensstemmelsesvurdering
 - 1.1. Disse vægte skal være forsynet med
 - a) — »CE-mærkningen«, der består af bogstaverne »CE«, jf. bilag VI
 - identifikationsnummeret/numrene for det eller de bemyndigede organer, som har foretaget EF-overvågningen eller EF-verifikationen.

Ovennævnte mærkning og påskrifter skal være fastgjort på vægten, tydeligt anbragt i en samlet gruppe
 - b) en grøn kvadratisk mærkat med en side på mindst 12,5 mm, forsynet med bogstavet M i sort bogtryk
 - c) følgende påskrifter
 - eventuelt EF-typegodkendelsesnummer
 - fabrikantens mærke eller navn
 - nøjagtighedsklasse, anbragt i en oval eller mellem to vandrette linjer forbundet med to halvcirkler
 - maksimumslast i form af Max ...
 - minimumslast i form af Min ...
 - verifikationsdelingsværdi i form af $e = \dots$
 - de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor »CE-mærkningen« er blevet anbragt
 - samt, i givet fald
 - serienummer
 - for vægte bestående af separate, men sammenhørende enheder: identifikationsmærker på hver enhed
 - delingsværdi, hvis den er forskellig fra e , i form af $d = \dots$
 - maksimal additiv tara i form af $T = + \dots$
 - maksimal subtraktiv tara, hvis den er forskellig fra Max, i form af $T = - \dots$
 - tara-interval, hvis den er forskellig fra d , i form af $d_T = \dots$
 - overlasterve, hvis den er forskellig fra Max, i form af Lim ...
 - de særlige temperaturgrænser i form af $\dots \text{ }^\circ\text{C}/\dots \text{ }^\circ\text{C}$
 - forholdet mellem vægtladet og vejeladet.

- 1.2. Vægtene skal være indrettet på passende måde med henblik på fastgørelse af »CE-mærkning« og/eller påskrifter. Disse skal være af en sådan art, at det er umuligt at fjerne mærkning og påskrifterne uden at beskadige dem, og således at mærkning og påskrifterne er synlige, når vægten er i brug.
 - 1.3. Hvor der anvendes et mærkeskilt, skal det være muligt at forsegle skiltet, medmindre det ikke kan fjernes uden at ødelægges. Hvis mærkeskiltet kan forsegles, skal det være muligt at anvende et kontrolmærke i forbindelse hermed.
 - 1.4. Påskrifterne Max, Min, e og d skal også anbringes nær det sted, hvor vejeresultatet vises, såfremt de ikke allerede er anbragt der.
 - 1.5. Hver visningsenhed, som er tilsluttet eller kan tilsluttes et eller flere vejelad, skal være forsynet med de relevante påskrifter i forbindelse med de pågældende vejelad.
2. Andre vægte

Andre vægte skal være forsynet med:

- fabrikantens mærke eller navn
- maksimumslast i form af Max

Disse vægte må ikke være forsynet med den i nr. 1.1.b) nævnte mærkat.

3. Symbol til angivelse af brugen, jf. artikel 13

Dette symbol består af det store bogstav M i sort bogtryk på en rød kvadratisk baggrund med en side på mindst 25 mm, herover et diagonalt kryds.

BILAG V

Minimumskriterier, som skal anvendes af medlemsstaterne, når de bemyndiger organer til gennemførelse af opgaver i medfør af de i artikel 9 omhandlede procedurer

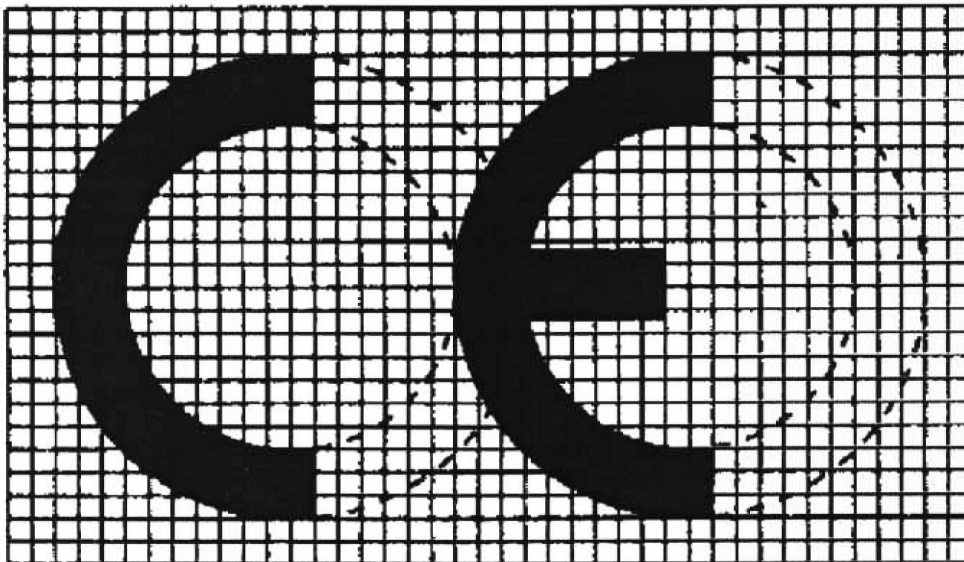
1. Organerne skal være i besiddelse af det nødvendige personale, de nødvendige midler og det nødvendige udstyr.
2. Organernes personale skal være i besiddelse af teknisk kompetence og professionel integritet.
3. Organerne skal virke uafhængigt af alle kredse, grupper eller personer, som har en direkte eller indirekte interesse i ikke-automatiske vægte i forbindelse med gennemførelsen af afprøvninger, udarbejdelsen af rapporter, udstedelse af attester og overvågning som krævet i dette direktiv.
4. Organernes personale skal have tavshedspligt.
5. Organerne skal tegne en ansvarsforsikring, såfremt deres ansvar ikke dækkes af staten.

Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, at betingelserne under 1 og 2 er opfyldt.

BILAG VI

»CE-MÆRKNING«

— »CE-mærkningen« består af bogstaverne »CE« i følgende udformning:

- Hvis »CE-mærkningen« formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.
- De forskellige dele, der indgår i »CE-mærkningen«, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm.
-

BILAG VII

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 90/384/EØF
(EFT L 189 af 20.7.1990, s. 1)

Rådets direktiv 93/68/EØF
(EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1)

Udelukkende artikel 1, nr. 7 og artikel 8

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
90/384/EØF	30. juni 1992	1. januar 1993 ⁽¹⁾
93/68/EØF	30. juni 1994	1. januar 1995 ⁽²⁾

⁽¹⁾ I medfør af artikel 15, stk. 3, i direktiv 90/384/EØF kan medlemsstaterne dog i en periode på ti år fra datoen for deres anvendelse af de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget af medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen i national ret af nævnte direktiv, tillade markedsføring og/eller ibrugtagning af vægte, som er i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende inden den 1. januar 1993.

⁽²⁾ I medfør af artikel 14, stk. 2, i direktiv 93/68/EØF tillader medlemsstaterne indtil den 1. januar 1997 markedsføring og ibrugtagning af produkter, som er i overensstemmelse med de mærkningsregler, der var gældende før den 1. januar 1995.

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 90/384/EØF	Nærværende direktiv
Betragtning 5, sidste punktum	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 1, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledning	Artikel 1, stk. 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 1)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i)
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 2)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. ii)
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 3)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. iii)
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 4)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. iv)
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 5)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. v)
Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. 6)	Artikel 1, stk. 2, litra a), nr. vi)
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1, første punktum	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, andet punktum	Artikel 7, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 9, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 3, litra a)	Artikel 9, stk. 3, første afsnit
Artikel 8, stk. 3, litra b)	Artikel 9, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14, første punktum	Artikel 15, stk. 1
Artikel 14, andet punktum	Artikel 15, stk. 2
Artikel 15, stk. 1-3	—
Artikel 15, stk. 4	Artikel 16
Artikel 15, stk. 5	—
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Bilag I til VI	Bilag I til VI
—	Bilag VII
—	Bilag VIII

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/38/EF

af 6. maj 2009

om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 137,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽³⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) I overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 94/45/EF har Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan foretaget en revision af nævnte direktiv og har herved især undersøgt, om tærsklerne for antallet af ansatte er passende, med henblik på om nødvendigt at forelægge ændringsforslag.

(3) Efter samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan har Kommissionen forelagt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport af 4. april 2000 om anvendelsen af direktiv 94/45/EF.

(4) Kommissionen har i overensstemmelse med traktatens artikel 138, stk. 2, konsulteret arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om, hvordan en fællesskabsindsats på dette område eventuelt kan udformes.

(5) Efter denne konsultation fandt Kommissionen en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om indholdet af det påtænkte forslag, jf. traktatens artikel 138, stk. 3.

(6) Efter denne anden konsultationsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en proces, der kan føre til indgåelse af en aftale, jf. traktatens artikel 138, stk. 4.

(7) Det har vist sig nødvendigt at modernisere fællesskabslovgivningen om information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne for at sikre, at arbejdstageres ret til information og høring kan udøves effektivt, at øge antallet af europæiske samarbejdsudvalg og samtidig sikre den fortsatte gyldighed af eksisterende aftaler, at løse de problemer, der er blevet påpeget i forbindelse med den praktiske anvendelse af direktiv 94/45/EF, og at afhjælpe den retsikkerhed, der er forbundet med visse af dets bestemmelser eller mangelen på sådanne, samt at sikre et bedre samspil mellem Fællesskabets retsakter om information og høring af arbejdstagerne.

(8) I henhold til traktatens artikel 136 har Fællesskabet og medlemsstaterne bl.a. som mål at fremme dialogen på arbejdsmarkedet.

(9) Dette direktiv er et led i fællesskabsrammen til støtte og supplerung af medlemsstaternes indsats på området information og høring af arbejdstagerne. De byrder, som i henhold til denne ramme pålægges virksomheder og bedrifter, bør begrænses til et minimum, samtidig med at det sikres, at de tillagte rettigheder kan udøves effektivt.

⁽¹⁾ Udtalelse af 4.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.12.2008.

⁽³⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

- (10) Det indre markeds funktion vil nødvendigvis indebære en proces med virksomhedssammenslutninger, grænseoverskridende fusioner, overtager og andre former for sammenslutninger, og der vil dermed opstå virksomheder og koncerner, som omfatter bedrifter og virksomheder i flere medlemsstater. For at sikre en harmonisk udvikling på det økonomiske område skal virksomheder og koncerner, som opererer i to eller flere medlemsstater, informere og høre repræsentanter for de arbejdstagere, som berøres af deres afgørelser.
- (11) De procedurer for information og høring af arbejdstagerne, der findes i kraft af medlemsstaternes lovgivning eller praksis, er ikke altid i overensstemmelse med den grænseoverskridende struktur i den virksomhed eller koncern, der træffer afgørelser af betydning for de pågældende arbejdstagere. Dette forhold kan medføre, at arbejdstagere, som påvirkes af afgørelser, der træffes af en og samme virksomhed eller koncern, ikke behandles ens.
- (12) Der skal vedtages hensigtsmæssige bestemmelser med henblik på at sikre, at arbejdstagere i virksomheder, der omfatter bedrifter i flere medlemsstater (fællesskabsvirksomheder), eller koncerner, som omfatter virksomheder i flere medlemsstater (fællesskabskoncerner), informeres og høres på behørig vis, når afgørelser, som har betydning for de pågældende, træffes i en anden medlemsstat end den, hvor de er beskæftiget.
- (13) For at sikre, at arbejdstagere i virksomheder eller koncerner, som opererer i to eller flere medlemsstater, informeres og høres på behørig vis, skal der nedsættes et europæisk samarbejdsudvalg eller indføres andre passende procedurer med henblik på information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne.
- (14) Det er nødvendigt, at den praktiske tilrettelæggelse af information og høring af arbejdstagerne defineres og gennemføres på en sådan måde, at effektiviteten af dette direktivs bestemmelser sikres. Med henblik herpå bør information og høring af det europæiske samarbejdsudvalg give det mulighed for rettidig afgivelse af en udtalelse til virksomheden, uden at dennes tilpasningsevne drages i tvivl. Kun ved at føre en dialog på det niveau, hvor retningslinjer udarbejdes, og ved reelt at inddrage arbejdstagernes repræsentanter heri gøres det muligt at foregribe og håndtere ændringer.
- (15) Arbejdstagerne og deres repræsentanter skal sikres information og høring på et relevant ledelses- og repræsentationsniveau, afhængigt af det behandlede emne. Med henblik herpå skal det europæiske samarbejdsudvalgs kompetencer og virkeområder være adskilte fra de nationale repræsentative organers og være begrænsede til tværnationale emner.
- (16) Hvorvidt et emne er af tværnational karakter, bør bestemmes under hensyntagen til omfanget af dets potentielle virkninger og det ledelses- og repræsentationsniveau, det involverer. Emner, der vedrører hele virksomheden eller hele koncernen eller mindst to medlemsstater, betragtes derfor som tværnationale. Dette omfatter emner, som uanset antallet af involverede medlemsstater er af betydning for den europæiske arbejdsstyrke, for så vidt angår omfanget af deres potentielle virkninger, eller som indebærer overførsel af aktiviteter mellem medlemsstater.
- (17) Det er nødvendigt udelukkende for dette direktiv at definere »virksomhed, der udøver kontrol«, uden at det berører definitioner af »koncern« eller »kontrol« i andre retsakter.
- (18) Mekanismerne for information og høring af arbejdstagerne i virksomheder eller koncerner, der opererer i to eller flere medlemsstater, skal omfatte alle bedrifter eller i givet fald virksomheder i en koncern, der er beliggende i medlemsstaterne, uanset om virksomhedens eller, for så vidt angår en koncern, den kontrollerende virksomheds centrale ledelse er beliggende i eller uden for medlemsstaterne.
- (19) I overensstemmelse med princippet om, at arbejdsmarkedets parter har aftalefrihed, tilfalder det arbejdstagerrepræsentanterne og ledelsen i virksomheden eller i den kontrollerende virksomhed i en koncern at aftale, hvilken form for europæisk samarbejdsudvalg eller anden form for informations- og høringsprocedure der skal indføres, hvordan samarbejdsudvalget skal sammensættes, hvilke beføjelser det skal have, hvordan det skal fungere, hvilke procedurer der skal anvendes, og endelig hvilke økonomiske midler det skal have til rådighed, således at parterne kan indrette sig efter de særlige omstændigheder, der gælder for dem.
- (20) I overensstemmelse med nærhedsprincippet tilkommer det medlemsstaterne at fastlægge, hvem der er arbejdstagerrepræsentanter, og, hvis medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, at træffe bestemmelse om en ligelig repræsentation af de forskellige kategorier af arbejdstagere.
- (21) Det er nødvendigt at præcisere begreberne information og høring af arbejdstagerne for at sikre sammenhæng med de nyeste direktiver på området og med de begreber, der anvendes på nationalt plan, og for at opfylde en målsætning om at styrke dialogens effektivitet på tværnationalt niveau, at give mulighed for et passende samspil mellem denne dialogs nationale og tværnationale niveau samt at sørge for den nødvendige retssikkerhed ved anvendelsen af dette direktiv.
- (22) Det er nødvendigt, at udtrykket »information« defineres under hensyntagen til, at arbejdstagerrepræsentanterne skal kunne foretage en passende analyse, hvilket forudsætter, at informationen gives på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold uden at sinke beslutningsprocessen i virksomhederne.

- (23) Det er nødvendigt, at udtrykket »høring« defineres under hensyntagen til, at der skal kunne afgives en udtalelse, som kan inddrages i beslutningsprocessen, hvilket forudsætter, at høringen sker på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold.
- (24) Såfremt en virksomheds eller, i forbindelse med en koncern, en kontrollerende virksomheds hovedkontor ligger uden for medlemsstaterne, påhviler det virksomhedens repræsentant på en medlemsstats område, som eventuelt udpeges hertil, eller i mangel af en sådan, den bedrift eller kontrollerede virksomhed, som beskæftiger det største antal arbejdstagere i medlemsstaterne, at gennemføre direktivets krav om information og høring af arbejdstagerne.
- (25) En virksomheds eller en koncerns ansvar for videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for indledningen af forhandlinger, skal præciseres på en sådan måde, at arbejdstagerne sættes i stand til at afgøre, om deres virksomhed eller koncern er henholdsvis en fællesskabsvirksomhed eller en fællesskabskoncern, og til at tage de nødvendige kontakter for at kunne fremsætte en anmodning om indledning af forhandlinger.
- (26) Det særlige forhandlingsorgan skal repræsentere arbejdstagerne fra de forskellige medlemsstater på en afbalanceret måde. Arbejdstagerrepræsentanterne skal kunne rådføre sig med hinanden for at fastlægge deres holdninger i forbindelse med forhandlingerne med den centrale ledelse.
- (27) Den rolle, anerkendte fagforeninger kan spille i forbindelse med forhandling eller genforhandling af europæiske samarbejdsudvalgs stiftelsesaftaler ved at støtte arbejdstagerrepræsentanter, som måtte ønske det, skal anerkendes. Der skal gives underretning til kompetente fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, der er anerkendt som europæiske arbejdsmarkedsparter om indledningen af forhandlinger, så de har mulighed for at følge oprettelsen af nye europæiske samarbejdsudvalg og fremme god praksis. Anerkendte kompetente europæiske fagforeninger og arbejdsgiverforeninger er de arbejdsmarkedsparter, som høres af Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 138. Listen over disse foreninger opdateres og offentliggøres af Kommissionen.
- (28) Aftalerne om europæiske samarbejdsudvalgs oprettelse og virke skal indeholde bestemmelser om, hvordan de ændres, opsiges eller genforhandles, hvis det er nødvendigt, særlig hvis der sker ændringer i virksomhedens eller koncernens sammensætning eller struktur.
- (29) I disse aftaler skal der fastsættes regler for samspil mellem det nationale og det tværnationale niveau for information og høring af arbejdstagerne, alt efter de særlige forhold, der gør sig gældende for virksomheden eller koncernen. Disse regler skal fastsættes under iagttagelse af de respektive kompetencer og virkeområder for organer, der repræsenterer arbejdstagerne, navnlig hvad angår foregribelse og håndtering af ændringer.
- (30) Disse aftaler skal, hvor det er nødvendigt, indeholde bestemmelser om oprettelse af snævre udvalg og disses virke for at gøre det muligt at koordinere og effektivisere de europæiske samarbejdsudvalgs regelmæssige aktiviteter samt at sørge for hurtig information og høring i tilfælde af usædvanlige omstændigheder.
- (31) Arbejdstagerrepræsentanterne kan vedtage ikke at forlange, at der nedsættes et europæisk samarbejdsudvalg, ligesom parterne kan beslutte at anvende andre procedurer for information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne.
- (32) Der bør fastsættes en række subsidiære forskrifter, der finder anvendelse, hvis parterne træffer beslutning herom, hvis den centrale ledelse afviser at indlede forhandlinger, eller hvis disse ikke har ført til en aftale.
- (33) For at kunne udføre deres opgaver fuldt ud og for at sikre de europæiske samarbejdsudvalgs effektivitet skal arbejdstagerrepræsentanterne rapportere til de arbejdstagere, de repræsenterer, og have adgang til den uddannelse, de har behov for.
- (34) Arbejdstagerrepræsentanterne bør i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv nyde samme beskyttelse og have lignende garantier, som arbejdstagerrepræsentanter har i henhold til national lovgivning og/eller praksis i beskæftigelseslandet. De må ikke gøres til genstand for nogen form for forskelsbehandling som følge af udøvelsen af deres legitime virksomhed, og de skal beskyttes på passende vis mod afskedigelse og andre sanktioner.
- (35) Medlemsstaterne skal træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i tilfælde af, at dette direktiv ikke efterkommes.
- (36) I overensstemmelse med de generelle principper for fællesskabslovgivningen bør administrative eller retlige procedurer samt sanktioner, der er effektive, har afskrækkende virkning og står i rimeligt forhold til overtrædelsen, finde anvendelse i sager om krænkelse af de forpligtelser, der følger af dette direktiv.

- (37) Af hensyn til effektiviteten, sammenhængen og retssikkerheden er det nødvendigt med en samordning af direktiverne og af de niveauer for information og høring af arbejdstagerne, som er fastsat i fællesskabsretten og i henhold til national lovgivning og/eller praksis. Forhandlingen om reglerne herfor skal fortrinsvis foregå i de enkelte virksomheder eller koncerner. Indgås der ikke nogen aftale herom, og påtænkes der beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ansættelsesforholdene, skal processen gennemføres på nationalt og europæisk niveau under iagttagelse af de respektive kompetencer og virkeområder for organer, der repræsenterer arbejdstagerne. Et europæisk samarbejdsudvalgs afgivelse af en udtalelse bør ikke berøre den centrale ledelses evne til at foretage de nødvendige høringer inden for de tidsrammer, der er fastsat i national lovgivning og/eller praksis. Det kan eventuelt være nødvendigt at foretage en tilpasning af national lovgivning og/eller praksis, for at det europæiske samarbejdsudvalg i givet fald kan underrettes forud for eller samtidig med de nationale organer, der repræsenterer arbejdstagerne, dog uden at forringe arbejdstagernes generelle beskyttelsesniveau.
- (38) Dette direktiv bør ikke berøre de informations- og høringsprocedurer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, eller de særlige procedurer, der er omhandlet i artikel 2 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽²⁾ eller i artikel 7 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter ⁽³⁾.
- (39) Der bør gælde en særlig ordning for fællesskabsvirksomheder og -koncerner, hvor der allerede den 22. september 1996 fandtes en aftale, der gjaldt for samtlige arbejdstagere, om information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne.
- (40) Hvis der sker betydelige ændringer i virksomhedens eller koncernens struktur, f.eks. i tilfælde af fusion, overtagelse eller spaltning, skal det eller de europæiske samarbejdsudvalg tilpasses. Denne tilpasning skal fortrinsvis ske efter bestemmelserne i den gældende aftale, hvis disse bestemmelser gør det muligt at foretage den nødvendige tilpasning. Er det ikke tilfældet, og fremsættes der en anmodning, som dokumenterer et behov herfor, indledes der forhandlinger om en ny aftale, hvori medlemmerne af det eller de eksisterende europæiske samarbejdsudvalg skal deltage. For at muliggøre information og høring af arbejdstagerne i den ofte afgørende periode, hvor strukturændringen finder sted, skal det eller de eksisterende europæiske samarbejdsudvalg kunne fortsætte deres virke, eventuelt på en tilpasset måde, indtil der indgås en ny aftale. Ved undertegnelsen af en ny aftale skal de tidligere nedsatte udvalg opløses, og de aftaler, hvorved de er oprettet, bringes til ophør, uanset hvilke bestemmelser de indeholder vedrørende gyldighed eller opsigelse.
- (41) Hvis denne tilpasningsklausul ikke finder anvendelse, bør der gives tilladelse til at videreføre de gældende aftaler, så de ikke obligatorisk skal genforhandles, når der ikke er behov for det. Det bør fastsættes, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, ikke bør finde anvendelse på aftaler indgået forud for den 22. september 1996 i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 94/45/EF eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 97/74/EF ⁽⁴⁾, så længe disse aftaler fortsat er gældende. Desuden fastsætter dette direktiv ikke en generel forpligtelse til at genforhandle aftaler indgået i henhold til artikel 6 i direktiv 94/45/EF mellem den 22. september 1996 og den 5. juni 2011.
- (42) Uden at det berører parternes muligheder for at beslutte noget andet, skal det europæiske samarbejdsudvalg, der nedsættes, hvis der ikke er indgået en aftale mellem parterne, informeres og høres om virksomhedens eller koncernens aktiviteter, således at det kan vurdere en eventuel indvirkning på arbejdstagernes interesser i mindst to forskellige medlemsstater, for således at iværksætte formålet med direktivet. Virksomheden eller den kontrollerende virksomhed skal have pligt til at give arbejdstagerrepræsentanterne generelle oplysninger, som berører arbejdstagernes interesser, samt oplysninger, som mere specifikt vedrører de aspekter ved virksomhedens eller koncernens aktiviteter, som berører arbejdstagernes interesser. Det europæiske samarbejdsudvalg skal kunne afgive udtalelse efter mødet.
- (43) De repræsentanter, der er udpeget af arbejdstagerne, skal i god tid underrettes og høres om en række beslutninger, som er af afgørende betydning for arbejdstagernes interesser.

⁽¹⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 97/74/EF af 15. december 1997 om udvidelse af direktiv 94/45/EF om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne, til at omfatte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 22).

- (44) Der skal ske en præcisering af indholdet af de subsidiære forskrifter, der finder anvendelse, når der ikke foreligger nogen aftale, og tjener som holdepunkt for forhandlinger, og en tilpasning heraf til udviklingen i behov og praksis for information og høring på tværs af grænserne. Der bør sondres mellem områder, hvor der skal informeres, og områder, hvor det europæiske samarbejdsudvalg ydermere skal høres, hvilket indebærer muligheden for at få et begrundet svar på en udtalelse. For at det snævre udvalg kan foretage den nødvendige koordinering og håndtere usædvanlige omstændigheder effektivt, skal det have indtil fem medlemmer og kunne holde samråd regelmæssigt.
- (45) Målet for dette direktiv, nemlig en styrkelse af retten til information og høring for arbejdstagerne i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (46) I dette direktiv overholdes grundlæggende rettigheder og særligt de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Nærværende direktiv har navnlig til formål at sikre, at arbejdstagernes eller deres repræsentanters ret til rettidig information og høring på passende niveauer respekteres fuldt ud i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen og i den nationale lovgivning og praksis, jf. artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (47) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (48) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (49) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv har til formål at forbedre arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt i virksomheder, som omfatter bedrifter i flere medlemsstater (fællesskabsvirksomheder), og koncerner, som omfatter virksomheder i flere medlemsstater (fællesskabskoncerner).
2. Med henblik herpå indføres der et europæisk samarbejdsudvalg eller en informations- og høringsprocedure i alle fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner, når der fremsættes anmodning herom efter proceduren i artikel 5, stk. 1, med det formål at informere og høre arbejdstagerne. Den praktiske tilrettelæggelse af information og høring af arbejdstagerne defineres og gennemføres på en sådan måde, at effektiviteten i proceduren sikres, og at virksomheden eller koncernen får mulighed for effektiv beslutningstagning.
3. Information og høring af arbejdstagerne sker på et relevant ledelses- og repræsentationsniveau, afhængigt af det behandlede emne. Med henblik herpå begrænses det europæiske samarbejdsudvalgs kompetence og den i dette direktiv omhandlede procedure for information og høring af arbejdstagerne til tværnationale emner.
4. Emner betragtes som tværnationale emner, når de vedrører hele fællesskabsvirksomheden eller hele fællesskabskoncernen eller mindst to virksomheder eller bedrifter i virksomheden eller koncernen, der er beliggende i to forskellige medlemsstater.
5. Når en fællesskabskoncern som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), omfatter en eller flere virksomheder eller koncerner, der er fællesskabsvirksomheder eller fællesskabskoncerner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a) eller c), skal der uanset stk. 2 nedsættes et europæisk samarbejdsudvalg på koncernniveau, medmindre andet er bestemt i de i artikel 6 omhandlede aftaler.
6. Medmindre der er fastsat et bredere anvendelsesområde i de i artikel 6 omhandlede aftaler, vedrører de europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser og kompetenceområder og omfanget af de procedurer med henblik på information og høring af arbejdstagerne, som indføres for at virkeliggøre det i stk. 1 omhandlede formål, hvis der er tale om en fællesskabsvirksomhed, alle bedrifterne i medlemsstaterne og, hvis der er tale om en fællesskabskoncern, alle koncernens virksomheder i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

7. Medlemsstaterne kan fastsætte, at dette direktiv ikke gælder for besætningsmedlemmer i handelsflåden.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

a) »fællesskabsvirksomhed«: en virksomhed med mindst 1 000 ansatte i medlemsstaterne og med mindst 150 ansatte i hver af mindst to medlemsstater

b) »en koncern«: en gruppe omfattende en virksomhed, der udøver kontrol, og de af denne kontrollerede virksomheder

c) »fællesskabskoncern«: en koncern, der opfylder følgende betingelser:

— den beskæftiger mindst 1 000 arbejdstagere i medlemsstaterne

— den omfatter mindst to virksomheder i forskellige medlemsstater

og

— mindst én virksomhed beskæftiger mindst 150 arbejdstagere i en medlemsstat, og en anden virksomhed beskæftiger mindst 150 arbejdstagere i en anden medlemsstat

d) »arbejdstagerrepræsentanter«: repræsentanter for arbejdstagerne i henhold til national lovgivning og/eller praksis

e) »central ledelse«: den centrale ledelse for fællesskabsvirksomheden eller, hvis det drejer sig om en fællesskabskoncern, for den virksomhed, der udøver kontrol

f) »information«: arbejdsgiverens videregivelse af oplysninger til arbejdstagerrepræsentanterne, for at de kan sætte sig ind i sagens indhold og vurdere det; information gives på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold, således at navnlig arbejdstagerrepræsentanterne sættes i stand til at påtage sig en mere dybdegående undersøgelse af den mulige indvirkning og i givet fald forberede konsultationer med det kompetente organ i de berørte fællesskabsvirksomheder eller fællesskabskoncerner

g) »høring«: etablering af en dialog og udveksling af synspunkter mellem arbejdstagerrepræsentanterne og den centrale ledelse

eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau på et tidspunkt, på en måde og med et indhold, som sætter arbejdstagerrepræsentanterne i stand til på grundlag af de meddelte oplysninger om de foreslåede foranstaltninger, som høringen vedrører, uden at det berører ledelsens ansvar, og inden for en rimelig frist at afgive udtalelse, der kan tages hensyn til i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen

h) »europæisk samarbejdsudvalg«: et udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, eller bestemmelserne i bilag I, med det formål at informere og høre arbejdstagerne

i) »særligt forhandlingsorgan«: det organ, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, med henblik på at føre forhandlinger med den centrale ledelse om nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations- og høringsprocedure i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.

2. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv fastsættes tærsklerne for antallet af ansatte på basis af det gennemsnitlige antal ansatte, herunder ansatte på deltid, i de to foregående år beregnet i henhold til national lovgivning og/eller praksis.

Artikel 3

Definition af »virksomhed, der udøver kontrol«

1. I dette direktiv forstås ved »virksomhed, der udøver kontrol«: en virksomhed, der kan udøve bestemmende indflydelse på en anden virksomhed (»den kontrollerede virksomhed«), f.eks. i kraft af ejendomsret, finansiel deltagelse eller de regler, den er underlagt.

2. Medmindre det modsatte bevises, formodes bestemmende indflydelse godtgjort, når en virksomhed, direkte eller indirekte, i relation til en anden virksomhed:

a) ejer størstedelen af virksomhedens tegnede kapital

b) besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er knyttet til de kapitalandele, som virksomheden har udstedt

eller

c) har ret til at udnævne mere end halvdelen af medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

3. For så vidt angår stk. 2 omfatter de rettigheder med hensyn til afstemning og udnævnelse, der tilkommer den kontrollerende virksomhed, de rettigheder, der tilkommer enhver anden, kontrolleret, virksomhed eller enhver person eller ethvert organ, som optræder i eget navn, men på vegne af den kontrollerende virksomhed eller enhver anden, kontrolleret, virksomhed.

4. Uanset stk. 1 og 2 anses en virksomhed ikke for at være »en virksomhed der udøver kontrol« i relation til en anden virksomhed, som den har andele i, hvis der er tale om et selskab som omhandlet i artikel 3, stk. 5, litra a) eller c), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾.

5. Der udøves ikke bestemmende indflydelse, når der blot er tale om, at en person, der er befuldmægtiget i henhold til en medlemsstats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller anden lignende procedure, udfører sine opgaver.

6. Den lovgivning, der er afgørende for, om en virksomhed er en virksomhed, der udøver kontrol, er lovgivningen i den medlemsstat, som virksomheden henhører under.

Hvis virksomheden ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, anvendes lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomhedens befuldmægtigede eller, i mangel af en sådan befuldmægtiget, den centrale ledelse for den af koncernens virksomheder, der har det største antal ansatte, befinder sig.

7. Hvis der i tilfælde af lovkonflikt ved anvendelsen af stk. 2 er to eller flere virksomheder i en koncern, der opfylder et eller flere af kriterierne i samme stk. 2, vil den virksomhed, der opfylder kriteriet i litra c), blive anset for den virksomhed, der udøver kontrol, medmindre det bevises, at en anden virksomhed kan have bestemmende indflydelse.

DEL II

INDFØRELSE AF ET EUROPÆISK SAMARBEJDSUDVALG ELLER EN PROCEDURE TIL INFORMATION OG HØRING AF ARBEJDSSTAGERNE

Artikel 4

Ansvar for nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en procedure til information og høring af arbejdstagerne

1. Den centrale ledelse har ansvaret for at skabe de vilkår og tilvejebringe de midler, der er nødvendige for nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations-

og høringsprocedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner, som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

2. Hvis den centrale ledelse ikke er beliggende i en medlemsstat, har repræsentanten for den centrale ledelse i en af medlemsstaterne, som eventuelt udpeges, det i stk. 1 nævnte ansvar.

Hvis en sådan repræsentant ikke findes, tilfalder dette ansvar ledelsen i den bedrift eller i den af koncernens virksomheder, der har det største antal ansatte i en medlemsstat.

3. I henhold til dette direktiv anses repræsentanten eller repræsentanterne eller i mangel af sådanne den i stk. 2, andet afsnit, nævnte ledelse for at være den centrale ledelse.

4. Ledelsen af en virksomhed, der er omfattet af en fællesskabskoncern, såvel som den centrale ledelse eller den ledelse, der efter stk. 2, andet afsnit, anses for at være den centrale, af en fællesskabsvirksomhed eller fællesskabskoncern er ansvarlig for indhentning og videregivelse til de parter, der berøres af dette direktiv, af oplysninger, som er nødvendige for indledningen af forhandlinger som omhandlet i artikel 5, særlig oplysninger om virksomhedens eller koncernens struktur og om antallet af ansatte. Denne forpligtelse vedrører navnlig oplysninger om antallet af arbejdstagere som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og c).

Artikel 5

Særligt forhandlingsorgan

1. Med henblik på at virkeliggøre det i artikel 1, stk. 1, omhandlede formål indleder den centrale ledelse forhandlinger om nedsættelse af et europæisk samarbejdsudvalg eller indførelse af en informations- og høringsprocedure på eget initiativ eller på skriftlig anmodning fra mindst 100 arbejdstagere eller deres repræsentanter i mindst to bedrifter eller virksomheder beliggende i mindst to forskellige medlemsstater.

2. Med henblik herpå nedsættes der et særligt forhandlingsorgan efter følgende retningslinjer:

a) Medlemsstaterne bestemmer, hvordan medlemmer af det særlige forhandlingsorgan skal vælges eller udpeges på deres område.

Medlemsstaterne fastsætter, at arbejdstagerne i virksomheder og/eller bedrifter, hvor der af årsager, der ikke skyldes arbejdstagerne, ikke findes arbejdstagerrepræsentanter, har ret til selv at udpege eller vælge medlemmer til det særlige forhandlingsorgan.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Andet afsnit berører ikke national lovgivning og/eller praksis, som fastsætter tærskler for oprettelse af et organ for arbejdstagerrepræsentation.

b) Medlemmerne af det særlige forhandlingsorgan vælges eller udpeges i forhold til det antal arbejdstagere, fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen beskæftiger i hver medlemsstat, ved at tildele hver medlemsstat en plads for hver andel medarbejdere, der er beskæftiget i denne medlemsstat, som udgør 10 %, eller en brøkdel heraf, af det antal medarbejdere, som er beskæftiget i alle medlemsstaterne under ét.

c) Den centrale og lokale ledelse samt de kompetente europæiske arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer underrettes om sammensætningen af det særlige forhandlingsorgan og om indledningen af forhandlingerne.

3. Det særlige forhandlingsorgan har til opgave sammen med den centrale ledelse og ved skriftlig aftale at fastlægge det eller de europæiske samarbejdsudvalgs virkefelt, sammensætning, beføjelser og mandatperiode eller retningslinjerne for en procedure til information og høring af arbejdstagerne.

4. Med henblik på indgåelse af en aftale, jf. artikel 6, skal den centrale ledelse indkalde til møde med det særlige forhandlingsorgan. Den underretter de lokale ledelser herom.

Før og efter ethvert møde med den centrale ledelse har det særlige forhandlingsorgan lov til at holde møde, uden at den centrale ledelses repræsentanter er til stede, og det skal i den forbindelse råde over de nødvendige kommunikationsmidler.

Ved forhandlingerne kan det særlige forhandlingsorgan anmode om at blive bistået af eksperter efter eget valg, som kan omfatte repræsentanter for de kompetente og anerkendte arbejdstagerorganisationer på fællesskabsplan. Eksperterne og repræsentanterne for de faglige organisationer kan på anmodning af det særlige forhandlingsorgan deltage som rådgivere i forhandlingsmøderne.

5. Det særlige forhandlingsorgan kan med mindst to tredjedele af stemmerne beslutte ikke at indlede forhandlinger, jf. stk. 4, eller at afbryde forhandlinger, der allerede er påbegyndt.

En sådan beslutning standser proceduren med sigte på at indgå den aftale, der er omhandlet i artikel 6. Hvis der er taget en sådan beslutning, gælder bestemmelserne i bilag I ikke.

En ny anmodning om at indkalde det særlige forhandlingsorgan kan tidligst fremsættes to år efter, at ovennævnte beslutning er taget, medmindre de berørte parter fastsætter en kortere frist.

6. Den centrale ledelse afholder udgifterne i forbindelse med de forhandlinger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, i et sådant omfang, at det særlige forhandlingsorgan kan udføre sin opgave på passende måde.

I overensstemmelse med dette princip kan medlemsstaterne fastsætte budgetregler for det særlige forhandlingsorgans drift. De kan bl.a. fastsætte kun at dække udgifterne til én ekspert.

Artikel 6

Indholdet af aftalen

1. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan skal forhandle i en samarbejdsvillig ånd med henblik på at nå til enighed om de nærmere retningslinjer for gennemførelsen af den information og høring af arbejdstagerne, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

2. Uden at det i øvrigt berører parternes aftalefrihed, fastsætter den i stk. 1 omhandlede aftale, der indgås skriftligt mellem den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan, følgende:

a) hvilke virksomheder der indgår i den fællesskabskoncern, eller hvilke bedrifter der indgår i den fællesskabsvirksomhed, der er omfattet af aftalen

b) det europæiske samarbejdsudvalgs sammensætning, antallet af medlemmer, fordelingen af pladser, idet der i videst muligt omfang tages hensyn til behovet for en ligelig repræsentation af arbejdstagerne efter aktiviteter, kategorier og køn, og mandatets varighed

c) det europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser og proceduren for information og høring heraf samt reglerne for samordning af information og høring af det europæiske samarbejdsudvalg og af de nationale organer for arbejdstagerrepræsentation under overholdelse af de i artikel 1, stk. 3, nævnte principper

d) stedet for samt hyppigheden og varigheden af det europæiske samarbejdsudvalgs møder

e) sammensætning, udpegningsregler, beføjelser og møderegler for det snævre udvalg, der i givet fald er oprettet under det europæiske samarbejdsudvalg

- f) de finansielle og materielle midler, som stilles til rådighed for det europæiske samarbejdsudvalg
- g) aftalens ikrafttrædelsesdato og varighed, reglerne for ændring eller opsigelse af aftalen samt de tilfælde, hvor aftalen skal genforhandles og genforhandlingsproceduren, herunder om nødvendigt i tilfælde, hvor der sker ændringer i fællesskabsvirksomhedens eller fællesskabskoncernens struktur.

3. Den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan kan skriftligt vedtage at indføre en eller flere informations- og høringsprocedurer i stedet for at nedsætte et europæisk samarbejdsudvalg.

I aftalen fastlægges retningslinjer for, hvorledes arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at mødes for at udveksle synspunkter om de oplysninger, de modtager.

Disse oplysninger vedrører navnlig tværnationale spørgsmål, der påvirker arbejdstagernes interesser i væsentlig grad.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede aftaler er ikke — medmindre andet er bestemt i disse aftaler — omfattet af de subsidiære forskrifter i bilag I.

5. Når der indgås aftaler som omhandlet i stk. 2 og 3, træffer det særlige forhandlingsorgan afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel 7

Subsidiære forskrifter

1. For at sikre virkeliggørelsen af det i artikel 1, stk. 1, omhandlede formål gælder de subsidiære forskrifter, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den centrale ledelse har sæde

— når den centrale ledelse og det særlige forhandlingsorgan beslutter det

— hvis den centrale ledelse nægter at indlede forhandlinger inden for en frist på seks måneder at regne fra den i artikel 5, stk. 1, omhandlede anmodning

eller

— hvis parterne ikke kan nå til enighed om den i artikel 6 omhandlede aftale i løbet af tre år fra tidspunktet for den oprindelige anmodning, og det særlige forhandlingsorgan ikke har truffet den beslutning, der er nævnt i artikel 5, stk. 5.

2. De i stk. 1 omhandlede subsidiære forskrifter, som er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, skal opfylde bestemmelserne i bilag I.

DEL III

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 8

Fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne bestemmer, at medlemmerne af særlige forhandlingsorganer og af de europæiske samarbejdsudvalg samt de eksperter, som måtte bistå dem, ikke må videregive oplysninger, som de udtrykkeligt har modtaget som fortrolige oplysninger.

Den samme pligt gælder for arbejdstagerrepræsentanter ved en informations- og høringsprocedure.

Pligten gælder også efter udløbet af de i første og andet afsnit omhandlede personers mandat, uanset hvor de befinder sig.

2. Hver medlemsstat bestemmer, at den centrale ledelse, der befinder sig på medlemsstatens område, i bestemte tilfælde og på de betingelser og inden for de grænser, der er fastsat i den nationale lovgivning, ikke er forpligtet til at videregive oplysninger, som er af en sådan art, at de ud fra objektive kriterier ville genere eller skade de pågældende virksomheder.

Den pågældende medlemsstat kan gøre denne fritagelse betinget af en forudgående administrativ eller retlig tilladelse.

3. Hver medlemsstat kan fastsætte særlige bestemmelser vedrørende den centrale ledelse for virksomheder, der er etableret på dens område, og som direkte og hovedsagelig arbejder med et ideologisk sigte vedrørende information og ytringsfrihed, på betingelse af at sådanne særlige bestemmelser allerede findes i den nationale lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 9

Det europæiske samarbejdsudvalgs virke samt informations- og høringsproceduren

Den centrale ledelse og det europæiske samarbejdsudvalg arbejder sammen i gensidig respekt for begge parter retigheder og forpligtelser.

Det samme gælder for samarbejdet mellem den centrale ledelse og arbejdstagerrepræsentanterne ved en informations- og høringsprocedure.

Artikel 10

Arbejdstagerrepræsentanternes rolle og beskyttelse

1. Uden at det indskrænker andre organers eller organisationers beføjelser på dette område, råder medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg over de nødvendige midler til at anvende de rettigheder, der følger af dette direktiv, og til i fællesskab at repræsentere interesserne for arbejdstagerne i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen.

2. Medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg underretter arbejdstagerrepræsentanterne på bedrifts- eller virksomhedsniveau i en fællesskabskoncern eller, i mangel af repræsentanter, samtlige arbejdstagere om indholdet og resultatet af den informations- og høringsprocedure, der er gennemført i overensstemmelse med dette direktiv, jf. dog artikel 8.

3. Medlemmerne af særlige forhandlingsorganer, medlemmerne af europæiske samarbejdsudvalg og arbejdstagerrepræsentanterne nyder i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til artikel 6, stk. 3, beskyttelse og skal have lignende garantier som dem, arbejdstagerrepræsentanter har i henhold til national lovgivning og/eller praksis i beskæftigelseslandet.

Dette gælder især med hensyn til deltagelse i særlige forhandlingsorganers eller europæiske samarbejdsudvalgs møder eller ethvert andet møde, der gennemføres i forbindelse med den i artikel 6, stk. 3, omhandlede aftale, og hvad angår aflønning af de medlemmer, der er ansat i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen under nødvendigt fravær i forbindelse med deres opgaver.

4. Hvis det er nødvendigt for, at medlemmerne af det særlige forhandlingsorgan og af det europæiske samarbejdsudvalg kan udføre deres repræsentative opgaver i et internationalt miljø, skal de have uddannelse uden løntab.

Artikel 11

Overholdelse af dette direktiv

1. Hver medlemsstat sikrer, at ledelsen i fællesskabsvirksomheder og i virksomheder i en fællesskabskoncern beliggende på medlemsstatens område og repræsentanterne for disses arbejdstagere eller, hvor det er relevant, arbejdstagerne selv opfylder forpligtelserne i henhold til dette direktiv, uanset om den centrale ledelse befinder sig på medlemsstatens område.

2. Medlemsstaterne sørger for adgang til at træffe passende foranstaltninger, hvis direktivet ikke efterkommes; de sørger især for, at der findes passende administrative eller retlige procedurer, hvorved opfyldelsen af pligterne i henhold til dette direktiv kan håndhæves.

3. Når medlemsstaterne anvender artikel 8, skal de indføre administrative eller retlige klageprocedurer, som arbejdstagerrepræsentanterne kan anvende, når den centrale ledelse pålægger tavshedspligt eller ikke udleverer oplysninger i henhold til artikel 8.

Disse procedurer kan omfatte procedurer, der har til formål at sikre de pågældende oplysningers fortrolighed.

Artikel 12

Forhold til andre fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser

1. Information og høring af det europæiske samarbejdsudvalg samordnes med information og høring af de nationale organer, der repræsenterer arbejdstagerne, under hensyntagen til deres respektive kompetencer og virkeområder og de i artikel 1, stk. 3, nævnte principper.

2. Reglerne for samordning af information og høring af det europæiske samarbejdsudvalg og af de nationale organer for arbejdstagerrepræsentation fastsættes ved den i artikel 6 omhandlede aftale. Denne aftale berører ikke den nationale rets bestemmelser og/eller praksis om information og høring af arbejdstagerne.

3. Er der ikke ved aftale fastsat sådanne regler, påser medlemsstaterne, at processen med information og høring varetages af det europæiske samarbejdsudvalg og af de nationale organer, der repræsenterer arbejdstagerne, i tilfælde hvor der påtænkes beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ansættelsesforholdene.

4. Dette direktiv berører ikke de procedurer for information og høring, der er omhandlet i direktiv 2002/14/EF, og heller ikke de særlige procedurer, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 98/59/EF og i artikel 7 i direktiv 2001/23/EF.

5. Gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser er ikke nogen tilstrækkelig begrundelse for en forringelse af den eksisterende situation i medlemsstaterne hvad angår det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Tilpasning

Sker der betydelige ændringer i fællesskabsvirksomhedens eller fællesskabskoncernens struktur, og er der ikke fastsat bestemmelser herom i henhold til gældende aftaler, eller strider bestemmelserne i to eller flere gældende aftaler mod hinanden, indleder den centrale ledelse de i artikel 5 omhandlede forhandlinger på eget initiativ eller på skriftlig anmodning af mindst 100 arbejdstagere eller deres repræsentanter i mindst to bedrifter eller virksomheder beliggende i mindst to forskellige medlemsstater.

Mindst tre medlemmer af det eksisterende europæiske samarbejdsudvalg eller af hver af de eksisterende europæiske samarbejdsudvalg er medlemmer af det særlige forhandlingsorgan ud over de i henhold til artikel 5, stk. 2, valgte eller udpegede medlemmer.

Mens forhandlingerne pågår, fortsætter det eller de eksisterende europæiske samarbejdsudvalg med at fungere, eventuelt efter regler tilpasset ved aftale mellem medlemmerne af det eller de europæiske samarbejdsudvalg og den centrale ledelse.

Artikel 14

Gældende aftaler

1. Med forbehold af artikel 13 gælder de forpligtelser, der følger af dette direktiv, ikke for fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner,

a) hvor der i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i direktiv 94/45/EF eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 97/74/EF er indgået en eller flere aftale(r), der gælder for samtlige arbejdstagere, om information og høring af arbejdstagerne på tværs af grænserne, eller hvor sådanne aftaler er tilpasset på grund af ændringer i disse virksomheders eller koncerners struktur

eller

b) hvor der i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 94/45/EF er undertegnet eller ændret i en aftale i tidsrummet mellem 5. juni 2009 og 5. juni 2011.

Den gældende nationale lovgivning ved aftalens indgåelse eller ændring gælder fortsat for de virksomheder eller koncerner, der er omhandlet i første afsnit, litra b).

2. Når de aftaler, der henvises til i stk. 1, udløber, kan parterne i fællesskab træffe bestemmelse om at forlænge eller revidere dem. Hvis aftalerne ikke forlænges eller revideres, gælder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 15

Rapport

Senest den 5. juni 2016 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, stk. 2, 3 og 4, artikel 2, stk. 1, litra f) og g), artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 4, artikel 5, stk. 2, litra b) og c), artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 2, litra b), c), e) og g), og artikel 10, 12, 13 og 14 samt bilag I, punkt 1, litra a), c) og d), og punkt 2 og 3, senest den 5. juni 2011 eller sikrer, at arbejdsmarkedets parter senest denne dato har indført de nødvendige bestemmelser ved aftale, idet medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de altid er i stand til at garantere de resultater, der kræves i dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 94/45/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves med virkning fra 6. juni 2011, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, 5, 6 og 7, artikel 2, stk. 1, litra a)-e), h) og i), artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, 2, 3, 5, 6 og 7, artikel 4, stk. 1, 2 og 3, artikel 5, stk. 1, 3, 5 og 6, artikel 5, stk. 2, litra a), artikel 6, stk. 1, artikel 6, stk. 2, litra a), d) og f), artikel 6, stk. 3, 4 og 5, og artikel 7, 8, 9 og 11 samt bilag I, punkt 1, litra b), e) og f), og punkt 4, 5 og 6, finder anvendelse fra den 6. juni 2011.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. KOHOUT

Formand

BILAG I

SUBSIDLÆRE FORSKRIFTER

(jf. artikel 7)

1. For at virkeliggøre det i artikel 1, stk. 1, omhandlede formål og i de i artikel 7, stk. 1, omhandlede tilfælde indføres der et europæisk samarbejdsudvalg, hvis sammensætning og beføjelser defineres således:

a) Det europæiske samarbejdsudvalgs beføjelser fastsættes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3.

Det europæiske samarbejdsudvalg skal navnlig underrettes om fællesskabsvirksomhedens eller fællesskabskoncernens struktur, økonomiske og finansielle situation, den forventede udvikling i aktiviteterne samt produktion og salg. Herudover skal det europæiske samarbejdsudvalg navnlig underrettes om beskæftigelsessituationen og dennes sandsynlige udvikling, investeringer, væsentlige ændringer i organisationen, indførelsen af nye arbejdsmetoder eller produktionsprocesser, produktionsoverførsler, fusioner, nedskæringer eller lukning af virksomheder, bedrifter eller væsentlige dele heraf og kollektive afskedigelser.

Høringen sker således, at arbejdstagerrepræsentanterne kan mødes med den centrale ledelse og få et begrundet svar på en eventuel udtalelse.

b) Det europæiske samarbejdsudvalg består af arbejdstagere fra fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen, som vælges eller udpeges af deres midte af arbejdstagerrepræsentanterne eller i mangel heraf af alle arbejdstagerne.

Medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg vælges eller udpeges i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

c) Medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg vælges eller udpeges i forhold til det antal arbejdstagere, fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen beskæftiger i hver medlemsstat, ved at tildele hver medlemsstat en plads for hver andel medarbejdere, der er beskæftiget i denne medlemsstat, som udgør 10 %, eller en brøkdel heraf, af det antal medarbejdere, som er beskæftiget i alle medlemsstaterne under ét.

d) Til at koordinere sine aktiviteter vælger det europæiske samarbejdsudvalg af sin midte et snævert udvalg, der højst må bestå af fem medlemmer, og som skal have de betingelser, der sætter det i stand til at udøve sin virksomhed regelmæssigt.

Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

e) Den centrale ledelse eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau orienteres om sammensætningen af det europæiske samarbejdsudvalg.

f) Fire år efter indførelsen af det europæiske samarbejdsudvalg skal dette overveje, hvorvidt der er behov for at indlede forhandlinger med henblik på indgåelsen af den i artikel 6 omhandlede aftale, eller om de subsidiære bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette bilag, skal opretholdes.

Artikel 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse, hvis det besluttes at forhandle en aftale i overensstemmelse med artikel 6, og udtrykket »det særlige forhandlingsorgan« erstattes da med udtrykket »det europæiske samarbejdsudvalg«.

2. Det europæiske samarbejdsudvalg har krav på at mødes med den centrale ledelse én gang om året for på grundlag af en rapport udarbejdet af den centrale ledelse at blive informeret og hørt om udviklingen i fællesskabsvirksomhedens eller fællesskabskoncernens aktiviteter samt dennes fremtidsperspektiver. De lokale ledelser underrettes herom.

3. I tilfælde af helt usædvanlige omstændigheder eller beslutninger, der påvirker arbejdstagernes interesser i væsentlig grad, navnlig flytning, lukning af virksomheder eller bedrifter eller kollektive afskedigelser, har det snævre udvalg eller, hvis et sådant ikke findes, det europæiske samarbejdsudvalg krav på at blive orienteret. Det har efter anmodning krav på at mødes med den centrale ledelse eller ethvert andet, mere passende ledelsesniveau i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen, såfremt dette ledelsesniveau har kompetence til selvstændigt at træffe afgørelse, med henblik på at blive informeret og hørt.

Hvis der holdes møde med det snævre udvalg, kan de medlemmer af det europæiske samarbejdsudvalg, der er valgt eller udpeget af de bedrifter og/eller virksomheder, der er direkte berørt af de pågældende omstændigheder eller beslutninger, ligeledes deltage.

Dette informations- og høringsmøde skal finde sted så hurtigt som muligt på grundlag af en rapport fra den centrale ledelse eller ethvert andet passende ledelsesniveau i fællesskabsvirksomheden eller fællesskabskoncernen; det europæiske samarbejdsudvalg kan fremsætte en udtalelse om rapporten efter mødet eller inden for en rimelig frist.

Afholdelsen af dette møde berører ikke den centrale ledelses beføjelser.

Den information og høring, der skal finde sted under ovennævnte omstændigheder, berører ikke bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, og artikel 8.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for formandskabet for informations- og høringsmøderne.

Forud for møder med den centrale ledelse har det europæiske samarbejdsudvalg eller det snævre udvalg, eventuelt i den i punkt 3, andet afsnit, nævnte udvidede sammensætning, lov til at holde møde, uden at den pågældende ledelse er til stede.

5. Det europæiske samarbejdsudvalg eller det snævre udvalg kan lade sig bistå af eksperter efter eget valg, hvis dette er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.

6. Det europæiske samarbejdsudvalgs driftsudgifter afholdes af den centrale ledelse.

Den pågældende centrale ledelse skal stille tilstrækkelige økonomiske og materielle midler til rådighed for medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg, således at de kan varetage deres opgaver på passende måde.

Den centrale ledelse afholder specielt udgifterne til tilrettelæggelse af møderne og tolkning, opholds- og rejseudgifter for medlemmerne af det europæiske samarbejdsudvalg og det snævre udvalg, medmindre andet er aftalt.

Medlemsstaterne kan, under overholdelse af disse principper, fastsætte budgetregler for det europæiske samarbejdsudvalgs drift. De kan bl.a. fastsætte, at kun udgifterne til én ekspert dækkes.

BILAG II

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 94/45/EF	(EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64)
Rådets direktiv 97/74/EF	(EFT L 10 af 16.1.1998, s. 22)
Rådets direktiv 2006/109/EF	(EUT L 363 af 20.12.2006, s. 416)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
94/45/EF	22.9.1996
97/74/EF	15.12.1999
2006/109/EF	1.1.2007

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 94/45/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2, første punktum
—	Artikel 1, stk. 2, andet punktum
—	Artikel 1, stk. 3 og 4
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 5
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 6
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 7
Artikel 2, stk. 1, litra a)-e)	Artikel 2, stk. 1, litra a)-e)
—	Artikel 2, stk. 1, litra f)
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 2, stk. 1, litra g)
Artikel 2, stk. 1, litra g) og h)	Artikel 2, stk. 1, litra h) og i)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1, 2 og 3	Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 4, stk. 4
Artikel 5, stk. 1 og stk. 2, litra a)	Artikel 5, stk. 1 og stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 5, stk. 2, litra b)
Artikel 5, stk. 2, litra d)	Artikel 5, stk. 2, litra c)
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 4, første afsnit	Artikel 5, stk. 4, første afsnit
—	Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 5, stk. 4, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 5, stk. 5 og 6	Artikel 5, stk. 5 og 6
Artikel 6, stk. 1 og stk. 2, litra a)	Artikel 6, stk. 1 og stk. 2, litra a)
Artikel 6, stk. 2, litra b)	Artikel 6, stk. 2, litra b)
Artikel 6, stk. 2, litra c)	Artikel 6, stk. 2, litra c)
Artikel 6, stk. 2, litra d)	Artikel 6, stk. 2, litra d)
—	Artikel 6, stk. 2, litra e)
Artikel 6, stk. 2, litra e)	Artikel 6, stk. 2, litra f)
Artikel 6, stk. 2, litra f)	Artikel 6, stk. 2, litra g)
Artikel 6, stk. 3, 4 og 5	Artikel 6, stk. 3, 4 og 5
Artikel 7	Artikel 7

Direktiv 94/45/EF	Nærværende direktiv
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
—	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 10	Artikel 10, stk. 3
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 4, stk. 4
Artikel 11, stk. 3	Artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 4	Artikel 11, stk. 3
Artikel 12, stk. 1 og 2	—
—	Artikel 12, stk. 1-5
—	Artikel 13
Artikel 13, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
—	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Bilag	Bilag I
Punkt 1, indledning	Punkt 1, indledning
Punkt 1, litra a) (delvist), og punkt 2, andet afsnit (delvist)	Punkt 1, litra a) (delvist)
Punkt 1, litra b)	Punkt 1, litra b)
Punkt 1, litra c) (delvist), og punkt 1, litra d)	Punkt 1, litra c)
Punkt 1, litra c) (delvist)	Punkt 1, litra d)
Punkt 1, litra e)	Punkt 1, litra e)
Punkt 1, litra f)	Punkt 1, litra f)
Punkt 2, første afsnit	Punkt 2
Punkt 3	Punkt 3
Punkt 4	Punkt 4
Punkt 5	—
Punkt 6	Punkt 5
Punkt 7	Punkt 6
—	Bilag II og III

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 15. maj 2009

om udpegning af tre medlemmer af den undersøgelsesgruppe for rådgivning om regnskabsstandarder, der blev oprettet ved afgørelse 2006/505/EF om oprettelse af en undersøgelsesgruppe for rådgivning om regnskabsstandarder, som skal rådgive Kommissionen om objektiviteten og neutraliteten af udtalelser fra European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG)

(2009/386/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens afgørelse 2006/505/EF af 14. juli 2006 om oprettelse af en undersøgelsesgruppe for rådgivning om regnskabsstandarder, som skal rådgive Kommissionen om objektiviteten og neutraliteten af udtalelser fra European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) ⁽¹⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3 i afgørelse 2006/505/EF skal Kommissionen udpege højst syv medlemmer af undersøgelsesgruppen for rådgivning om regnskabsstandarder blandt uafhængige eksperter, hvis erfaringer og kompetence inden for regnskabsvæsen, herunder især regnskabsaflægelse, er almindeligt anerkendt på fællesskabsplan.
- (2) Ved afgørelse 2007/73/EF ⁽²⁾ udpegede Kommissionen de syv medlemmer af undersøgelsesgruppen for rådgivning om regnskabsstandarder den 8. februar 2007 for en

treårig periode, som kan forlænges. For at sikre en løbende fornyelse af gruppen kan gruppen beslutte at udskifte to eller tre medlemmer ad gangen. Gruppen har besluttet at udskifte tre medlemmer i 2009 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen udpeger hermed tre medlemmer af undersøgelsesgruppen for rådgivning om regnskabsstandarder, hvis navne er opført i bilaget.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Charlie McCREEVY
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 199 af 21.7.2006, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 32 af 6.2.2007, s. 181.

BILAG

LISTE OVER MEDLEMMER

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

HENSTILLINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 12. maj 2009

om gennemførelse af principperne om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i forbindelse med anvendelse af radiofrekvensbaseret identifikation

(meddelt under nummer K(2009) 3200)

(2009/387/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211,

som har hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Radiofrekvensbaseret identifikation (RFID) er udtryk for en ny udvikling i informationsområdet, hvor genstande forsynet med mikroelektronik, der kan behandle data automatisk, i stigende grad bliver et fast led i hverdagen.
- (2) RFID bliver gradvist mere og mere udbredt og dermed en del af den enkeltes liv på en række områder som f.eks. logistik⁽¹⁾, sundhedsvæsen, offentlig transport, detailhandel (hvor RFID især medvirker til øget produktsikkerhed og hurtigere tilbagekaldelse af produkter), underholdning, arbejde, bompengeadministration, bagagehåndtering og rejsedokumenter.
- (3) RFID-teknologi kan blive en ny drivkraft for vækst og beskæftigelse og dermed yde et vigtigt bidrag til Lissabonstrategien: den rummer store økonomiske fordele i form af nye forretningsmuligheder, nedsatte omkostninger og øget effektivitet, særlig i kampen mod forfalskninger og i forvaltningen af elektronisk affald og farlige stoffer samt nyttiggørelse af produkter, når de er udtjente.
- (4) RFID-teknologien gør det muligt at behandle data, herunder personoplysninger, over korte afstande uden

fysisk kontakt eller synlig kommunikation mellem RFID-læseren/-skriveren og RFID-brikken, således, at denne kommunikation kan finde sted, uden at den berørte person er klar over det.

- (5) RFID-anvendelser giver mulighed for at behandle data vedrørende en identificeret eller identificerbar fysisk person, hvilket indebærer, at en fysisk person kan identificeres direkte eller indirekte. Disse anvendelser kan behandle personoplysninger, der er lagret i RFID-brikken, som f.eks. en persons navn, fødselsdato, adresse, biometriske data eller data, der forbinder et særligt RFID-artikelnnummer med personoplysninger et andet sted i systemet. Desuden kan teknologien bruges til at overvåge personer, der er i besiddelse af en eller flere genstande, som indeholder et RFID-artikelnnummer.
- (6) Da RFID-teknologien både er praktisk talt usynlig og kan anvendes overalt, er det nødvendigt at være særlig opmærksom på spørgsmålet om privatlivs- og databeskyttelse i forbindelse med brugen af RFID. Derfor bør der indbygges funktioner til beskyttelse af privatlivets fred og informationssikkerheden i RFID-anvendelser, før de vinder almen udbredelse (princippet om konstruktivt bestemt informationssikkerhed og privatlivsbeskyttelse).
- (7) De mange potentielle økonomiske og samfundsmæssige fordele ved RFID vil kun blive realiseret, hvis der træffes effektive foranstaltninger for at beskytte personoplysninger og privatlivets fred og de dermed forbundne etiske principper, der står i centrum for debatten om offentlig accept af RFID.
- (8) Medlemsstaterne og de berørte parter bør — især i denne indledende fase af indførelsen af RFID — bestræbe sig yderligere på at sikre, at RFID-anvendelser overvåges, og at individets rettigheder og friheder respekteres.

⁽¹⁾ KOM(2007) 607 endelig.

- (9) I en meddelelse af 15. marts 2007, »Radiofrekvensbaseret identifikation (RFID) i Europa: elementer til en politisk ramme«⁽¹⁾, bekendtgjorde Kommissionen, at den ville udstede en eller flere henstillinger om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i RFID-anvendelser for at skabe klarhed og opstille retningslinjer på dette område.
- (10) De rettigheder og forpligtelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)⁽³⁾, gælder også fuldt ud for brugen af RFID-anvendelser, der behandler personoplysninger.
- (11) De principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽⁴⁾, bør finde anvendelse i forbindelse med udvikling af RFID-anvendelser.
- (12) Udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse⁽⁵⁾ opstiller retningslinjer for, hvordan produkter, der er forsynet med RFID-brikker, og som leveres til privatpersoner, skal behandles; desuden efterlyser den konsekvensvurderinger vedrørende privatlivs- og databeskyttelsesaspekterne med henblik på at udpege og udvikle de »bedste tilgængelige teknikker« til at beskytte privatlivets fred og informationssikkerheden i RFID-systemer.
- (13) Operatører af RFID-anvendelser bør tage alle rimelige skridt til at sikre, at data ikke kan knyttes til en identificeret eller identificerbar fysisk person ved hjælp af et middel, der med sandsynlighed vil blive brugt enten af operatøren eller en anden person, medmindre disse data behandles i overensstemmelse med gældende principper og retlige bestemmelser om databeskyttelse.
- (14) Kommissionens meddelelse af 2. maj 2007 om bedre databeskyttelse med teknologier til beskyttelse af privatlivet⁽⁶⁾ opstiller klare tiltag for at nå målsætningen om at reducere behandlingen af personoplysninger til det mindst mulige og slette eller ændre navneangivelser, inden sådanne data bruges, hvor dette er muligt, ved at støtte udviklingen af teknologier til beskyttelse af privatlivets fred samt udbredelsen heraf blandt registeransvarlige og privatpersoner.
- (15) Kommissionens meddelelse af 31. maj 2006, »En strategi for et sikkert informationssamfund — Dialog, partnerskab og myndiggørelse«⁽⁷⁾ anerkender, at mangfoldighed, åbenhed, interoperabilitet, brugervenlighed og konkurrence er nøgledrivkræfter for et sikkert informationssamfund; endvidere fremhæves medlemsstaternes og de offentlige administrationers rolle i indsatsen for at skabe øget bevidsthed om sikkerhedsaspekterne og fremme god sikkerhedspraksis, og parterne i den private sektor opfordres til at tage initiativ til at arbejde hen imod prismæssigt overkommelige sikkerhedscertificeringsordninger, der omfatter produkter, processer og tjenester, og som opfylder EU-specifikke behov, navnlig hvad angår beskyttelse af privatlivets fred.
- (16) Rådets resolution af 22. marts 2007⁽⁸⁾ om en strategi for et sikkert informationssamfund i Europa opfordrer medlemsstaterne til at udvise den fornødne opmærksomhed over for behovet for at forebygge og bekæmpe nye og eksisterende sikkerhedstrusler mod elektroniske kommunikationsnet.
- (17) Der bør opstilles en ramme på fællesskabsplan for gennemførelse af konsekvensvurderinger vedrørende privatlivs- og databeskyttelse for at sikre, at bestemmelserne i denne henstilling følges ensartet i alle medlemsstater. Udformningen af en sådan ramme bør tage udgangspunkt i eksisterende praksis og erfaringer fra medlemsstaterne, tredjelande og det arbejde, der udføres af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA)⁽⁹⁾.
- (18) Kommissionen vil sørge for, at der udarbejdes retningslinjer på fællesskabsplan for forvaltning af informationsikkerheden i forbindelse med RFID-anvendelser på grundlag af eksisterende praksis og erfaringer fra medlemsstaterne og tredjelande. Medlemsstaterne bør bidrage til denne proces og tilskynde private organisationer og offentlige myndigheder til at deltage i den.
- (19) En vurdering af konsekvenserne for beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred, der gennemføres af operatøren, inden en RFID-anvendelse sættes i værk, vil tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at iværksætte passende beskyttelsesforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør overvåges og tages op til fornyet overvejelse gennem hele RFID-anvendelsens levetid.
- (20) I detailhandelsektoren bør en vurdering af konsekvenserne for beskyttelsen af personoplysninger eller privatlivets fred af produkter, der indeholder RFID-brikker, som sælges til forbrugere, omfatte de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om der er sandsynlighed for, at beskyttelsen af personoplysninger eller privatlivets fred bringes i fare.

(1) KOM(2007) 96 endelig.

(2) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(3) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

(4) EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

(5) EUT C 101 af 23.4.2008, s. 1.

(6) KOM(2007) 228 endelig.

(7) KOM(2006) 251 endelig.

(8) EUT C 68 af 24.3.2007, s. 1.

(9) Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1).

- (21) Brugen af internationale standarder som dem, der udarbejdes af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), adfærdskodekser og bedste praksis, der er i overensstemmelse med EU's lovrammer, kan gøre det lettere at styre foranstaltningerne til beskyttelse af informationsikkerheden og privatlivets fred gennem hele den RFID-støttede forretningsproces.
- (22) RFID-anvendelser, der har konsekvenser for befolkningen i almindelighed, f.eks. elektroniske billetter til offentlig transport, kræver passende beskyttelsesforanstaltninger. RFID-anvendelser, der berører enkeltpersoner, f.eks. biometriske identifikationsdata og sundhedsoplysninger, er særlig kritiske, når det gælder informationssikkerhed og privatlivsbeskyttelse, og kræver derfor særlig opmærksomhed.
- (23) Samfundet som helhed må være klar over, hvilke forpligtelser og rettigheder der gælder i forbindelse med brugen af RFID-anvendelser. De parter, der tager teknologien i brug, bærer derfor et ansvar for at informere den enkelte om brugen af disse anvendelser.
- (24) Øget bevidsthed i offentligheden og blandt små og mellemstore virksomheder om egenskaberne ved og mulighederne i RFID vil gøre det muligt at høste det økonomiske udbytte af denne teknologi, samtidig med at risikoen for, at den udnyttes til skade for offentligheden, mindskes, og teknologien derved vinder større accept.
- (25) Kommissionen vil bidrage både direkte og indirekte til gennemførelsen af denne henstilling ved at fremme dialog og samarbejde mellem parterne, særlig via rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF ⁽¹⁾, og via det syvende forskningsramme-program, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF ⁽²⁾.
- (26) Det er afgørende, at der på fællesskabsplan forskes i og udvikles billig teknologi til beskyttelse af privatlivets fred og informationssikkerheden, for at denne teknologi kan vinde større udbredelse under acceptable betingelser.
- (27) I denne henstilling overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Henstillingen tilsigter især, at retten til privat- og familivelivets fred samt beskyttelsen af personoplysninger respekteres fuldt ud,

HENSTILLER:

Anvendelsesområde

- Denne henstilling opstiller retningslinjer for medlemsstaterne for, hvordan RFID-anvendelser udformes og anvendes på en lovlig samt etisk og socialt acceptabel måde, med respekt for retten til privatlivets fred og garanti for, at personoplysninger beskyttes.
- Henstillingen indeholder retningslinjer for, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på indførelse af RFID-anvendelser for at sikre, at national lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF, 1999/5/EF og 2002/58/EF overholdes, hvor det er relevant, når sådanne anvendelser tages i brug.

Definitioner

- I denne henstilling gælder definitionerne i direktiv 95/46/EF. Endvidere forstås ved:
 - »radiofrekvensbaseret identifikation« (RFID): brug af elektromagnetiske bølger eller induktiv kobling i radiofrekvensdelen af det elektromagnetiske spektrum til at kommunikere til eller fra en RFID-brik ved hjælp af forskellige modulations- og kodningssystemer, således at RFID-brikkens identitet eller andre data, der er lagret i den, kan læses entydigt
 - »RFID-brik«: RFID-udstyr, der enten er i stand til at frembringe et radiosignal, eller som genkobler, tilbagespreder eller reflekterer (alt afhængigt af udstyrets art) og dermed modulerer et bærersignal fra en RFID-læser/-skriver
 - »RFID-læser/-skriver«: fast eller mobilt udstyr til datafangst og -identifikation, der anvender radiobølger eller induktiv kobling til at stimulere og frembringe et moduleret datasvar fra en RFID-brik eller gruppe af brikker
 - »RFID-anvendelse« eller »anvendelse«: en anvendelse, der behandler data ved hjælp af RFID-brikker og RFID-læsere/-skrivere, og som bygger på et back-end-system og en netbaseret kommunikationsinfrastruktur
 - »operatør af RFID-anvendelser« eller »operatør«: den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke midler en RFID-anvendelse må drives, herunder forvaltere af personoplysninger, der benytter en RFID-anvendelse

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

- f) »informationssikkerhed«: bevarelse af oplysningers fortrolighed, integritet og disponibilitet
- g) »overvågning«: enhver aktivitet, der udføres for at afsløre, observere, kopiere eller registrere en persons placering, bevægelser, aktiviteter eller tilstand.

Konsekvensvurderinger vedrørende privatlivs- og databeskyttelse

4. Medlemsstaterne bør sikre, at erhvervslivet i samarbejde med relevante parter fra civilsamfundet opstiller en ramme for konsekvensvurderinger vedrørende privatlivs- og databeskyttelse. Denne ramme bør forelægges for Artikel 29-gruppen vedrørende Beskyttelse af Personoplysninger til godkendelse senest 12 måneder efter denne henstillings offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Medlemsstaterne bør sikre, at operatører uanset deres forpligtelser i henhold til direktiv 95/46/EF:
 - a) foretager en vurdering af, hvilke konsekvenser indførelsen af RFID-anvendelsen vil få for beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred, herunder af, om anvendelsen kan bruges til at overvåge enkeltpersoner. Vurderingens detaljeringsgrad bør stå i et rimeligt forhold til de trusler mod privatlivets fred, der kan være forbundet med anvendelsen
 - b) træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger og privatlivets fred beskyttes
 - c) udpege en person eller gruppe af personer, der får ansvaret for at gennemgå vurderingerne og afgøre, om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger fortsat er egnede til at sikre, at personoplysninger og privatlivets fred beskyttes
 - d) stille vurderingen til rådighed for den kompetente myndighed, mindst seks uger før anvendelsen indføres
 - e) gennemføre ovenstående bestemmelser i overensstemmelse med rammen for konsekvensvurderinger vedrørende privatlivs- og databeskyttelse, jf. punkt 4, så snart denne ligger fast.

Informationssikkerhed

6. Medlemsstaterne bør bistå Kommissionen med at finde frem til, hvilke RFID-anvendelser der kan medføre trusler mod informationssikkerheden, som har konsekvenser for

offentligheden. For sådanne anvendelser bør medlemsstaterne sikre, at operatørerne sammen med de kompetente nationale myndigheder og civilsamfundsorganisationer opstiller nye ordninger eller anvender eksisterende ordninger, som f.eks. certificering eller selvevaluering blandt operatørerne, til at påvise, at der tilvejebringes et tilfredsstillende niveau af informationssikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred set i forhold til de risici, der vurderes at være.

Oplysninger og åbenhed omkring brug af RFID

7. Uden at det tilsidesætter registeransvarliges forpligtelser i henhold til direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF, bør medlemsstaterne sikre, at operatører udarbejder og offentliggør et sæt kortfattede, nøjagtige og letforståelige oplysninger for hver af deres anvendelser. Disse oplysninger bør som minimum omfatte:
 - a) operatørens navn og adresse
 - b) formålet med anvendelsen
 - c) hvilke data der behandles af anvendelsen, særlig hvorvidt der er tale om personoplysninger, og hvorvidt RFID-brikkernes placering vil blive overvåget
 - d) et resumé af konsekvensvurderingen vedrørende privatlivs- og databeskyttelse
 - e) de sandsynlige trusler mod privatlivets fred, hvis sådanne eksisterer, i forbindelse med brugen af RFID-brikker i anvendelsen, og hvilke skridt den enkelte kan tage for at modvirke disse trusler.
8. Medlemsstaterne bør sikre, at operatører af RFID-anvendelser tager skridt til at informere den enkelte om tilstedeværelsen af RFID-læsere/-skrivere ved hjælp af et fælles europæisk kendemærke, der udformes af de europæiske standardiseringsorganisationer med bistand fra de berørte parter. Kendemærket bør omfatte operatørens navn og en kontaktadresse, hvor man kan få udleveret ovennævnte oplysninger om anvendelsen.

RFID-anvendelser i detailhandelen

9. Operatører af RFID-anvendelser bør informere den enkelte om tilstedeværelsen af RFID-brikker, der er anbragt på eller indbygget i produkter, ved hjælp af et fælles europæisk kendemærke, der udformes af de europæiske standardiseringsorganisationer med bistand fra de berørte parter.

10. Når operatøren af en anvendelse gennemfører konsekvensvurderingen vedrørende privatlivs- og databeskyttelse, jf. punkt 4 og 5, bør vedkommende specifikt undersøge, om RFID-brikker, der er anbragt på eller indbygget i produkter, som sælges til forbrugerne via detailhandlere, der ikke er operatører af den pågældende anvendelse, udgør en trussel mod privatlivets fred eller beskyttelsen af personoplysninger.
11. Detailhandlere bør deaktivere eller fjerne de RFID-brikker, der benyttes i deres RFID-anvendelser, ved salgsstedet, medmindre forbrugerne efter at være blevet gjort opmærksomme på oplysningerne om anvendelsen, jf. punkt 7, giver deres samtykke til, at RFID-brikkerne forbliver aktive. Ved deaktivering forstås enhver proces, der afbryder forbindelserne mellem en RFID-brik og dens omgivelser, og som ikke kræver nogen aktiv indsats fra forbrugers side. Deaktivering eller fjernelse af RFID-brikker bør foretages af detailhandleren øjeblikkeligt og uden omkostninger for forbrugeren. Forbrugerne bør kunne kontrollere, at en RFID-brik rent faktisk er blevet deaktiveret eller fjernet.
12. Punkt 11 bør ikke finde anvendelse, hvis konsekvensvurderingen vedrørende privatlivs- og databeskyttelse konkluderer, at RFID-brikker, der anvendes i et detailhandelsprodukt, og som ikke deaktiveres eller fjernes ved salgsstedet, ikke udgør en sandsynlig trussel mod privatlivets fred eller beskyttelsen af personoplysninger. Detailhandlerne bør dog tilbyde gratis og lettilgængelige midler til øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt at deaktivere eller fjerne sådanne RFID-brikker.
13. Deaktivering eller fjernelse af RFID-brikker bør ikke indebære, at detailhandlerens eller producentens retlige forpligtelser over for forbrugeren indskrænkes eller ophører.
14. Punkt 11 og 12 bør kun gælde for detailhandlere, der er operatører af RFID-anvendelser.

Oplysningsforanstaltninger

15. Medlemsstaterne bør i samarbejde med industrien, Kommissionen og andre berørte parter tage passende skridt til at oplyse og bevidstgøre offentlige myndigheder og virksomheder, især små og mellemstore virksomheder, om de potentielle fordele og risici, der er forbundet med brugen af RFID-teknologi. Der bør især lægges vægt på spørgsmålene om informationssikkerhed og privatlivets fred.

16. Medlemsstaterne bør i samarbejde med industrien, civilsamfundets organisationer, Kommissionen og andre berørte parter finde og fremlægge eksempler på god praksis for iværksættelse af RFID-anvendelser med det formål at oplyse og bevidstgøre befolkningen som helhed. De bør også træffe passende foranstaltninger, f.eks. i form af storstilede pilotprojekter, for at øge kendskabet til RFID-teknologien og de fordele, risici og mulige konsekvenser, der er forbundet med brugen heraf, som en forudsætning for en videre udbredelse af denne teknologi.

Forskning og udvikling

17. Medlemsstaterne bør samarbejde med industrien, relevante parter fra civilsamfundet og Kommissionen om at stimulere og støtte indførelsen af princippet om konstruktivt bestemt informationssikkerhed og privatlivsbeskyttelse på et tidligt trin i udviklingen af RFID-anvendelser.

Opfølgning

18. Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre alle parter, der er involveret i udformning og drift af RFID-anvendelser i Fællesskabet, opmærksomme på denne henstilling.
19. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de træffer for at efterkomme denne henstilling, senest 24 måneder efter henstillingens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
20. Senest tre år efter henstillingens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af henstillingen, dens virkning og betydning for operatører og forbrugere, særlig for så vidt angår de foranstaltninger, der anbefales i punkt 9-14.

Adressater

21. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Viviane REDING
Medlem af Kommissionen

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>